

PROTOKOL FRA MØDET TORSDAG DEN 28. JUNI 2007

(2007/C 254/04)

(Mødet åbnet kl. 9.05)

FORSÆDE: KINNOCK

Formand

1. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Badia i Cutchet (for Arif), Bushill-Matthews (for Coelho), Goebbels (for Ferreira), Hutchinson (for Rosati), Zaleski (for Gaubert), Zwiefka (for Langendries).

2. Godkendelse af protokollen fra mødet onsdag den 27. juni 2007

Protokollen godkendtes.

3. Tilbage melding fra arbejdsgruppen

- Ramotar (Guyana) om indvandring i samarbejde med luft-havnen i Frankfurt og det tyske forbundsindenrigsministerium (Frankfurt).
- Scheele om tilsyn med klimaændringer i samarbejde med Det Europæiske Rumagentur (Darmstadt).
- Bowis om adgang til medicin for mindre udbredte sygdomme i samarbejde med Sanofi-Aventis (Frankfurt).

4. Revisionen af den internationale konvention om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES): debat (uden beslutning)

Baum (Europa-Kommissionen) indledte.

Indlæg: Mitchell, Mushelenga (Namibia), Polisi (Rwanda), Bowis, William (Seychellerne), Scheele, Ramotar (Guyana), McAvan, Sithole (Mozambique), Mugambe (Uganda), Sebetela (Botswana), de Sousa (Angola).

Baum (Europa-Kommissionen) besvarede indlæggene og afrundede debatten.

5. Afstemning om ændring af forretningsordenen

Medformanden gennemgik afstemningsproceduren.

Afstemningen foretoges særskilt i de to grupper i medfør af forretningsordenens artikel 34. Ændringsforslaget vedtoges enstemmigt at Forsamlingens to grupper.

6. Afstemning om beslutningsforslagene i betænkningerne fra de tre stående udvalg

- Betænkning om god forvaltningspraksis, åbenhed og ansvarlighed ved udnyttelse af naturressourcer i AVS-landene (AVS-EU/3937/07/ændel.) — Udvalget om Politiske Anliggender. Ordførere: Evelyne B. Cheron (Haiti) og Michael Gahler.

Det oplystes, at der fandtes et rettelsesblad til beslutningsforslaget. Medformændene fremsatte et mundtligt ændringsforslag. Det mundtlige ændringsforslag vedtoges. Den ændrede beslutning vedtoges enstemmigt.

- Betænkning om bekæmpelse af fattigdom blandt små landbrugere i AVS-staterne — navnlig i frugt-, grøntsags- og blomstersektoren (AVS-EU/100.011/07/fin.) — Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finansier og Handel. Ordførere: Kilontji Mporogomyi (Tanzania) og Carl Schlyter.

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges med en mundtlig ændring. Ændringsforslag nr. 2, 4, 5, 6, 7 og 8 vedtoges. Den ændrede beslutning vedtoges enstemmigt.

- Betænkning om migrationen af uddannede arbejdstagere og dens konsekvenser for den nationale udvikling (AVS-EU/100.012/07/ændel.) — Udvalget om Sociale Anliggender og Miljøet. Ordførere: Sharon Hay Webster (Jamaica) og Luisa Morgantini.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges som en tilføjelse til punkt 17. Ændringsforslag nr. 1 og 3 vedtoges ligeledes. Den ændrede beslutning vedtoges enstemmigt.

7. Afstemning om beslutningsforslag om uopsættelige spørgsmål

- Uopsætteligt beslutningsforslag om situationen i Sudan (AVS-EU/100.075/07/komp.)

Ændringsforslag nr. 4 blev taget tilbage. Ændringsforslag nr. 1, 2 og 3 vedtoges.

Den ændrede beslutning vedtoges enstemmigt.

Darbo (Tchad) afgav i medfør af forretningsordenens artikel 16 en skriftlig stemmeerklæring, som omdeltes til medlemmerne på originalsproget.

8. Diverse sager

Ramotar (Guyana) tog ordet vedrørende etableringen af et nyt forsvarsmissilsystem i Europa.

Straker (St Vincent og Grenadinerne) takkede de tyske myndigheder og Gahler for deres gæstfrihed og for deres store indsats

for at tilrettelægge den 13. samling i Den Paritetiske Parlamentariske Forsamling i Wiesbaden og for de dertil knyttede sociale arrangementer.

9. Tid og sted for den 14. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling

Den 14. samling i Den Paritetiske parlamentariske Forsamling AVS-EU berammes til den 17.-22. november 2007 i Kigali (Rwanda).

(Mødet hævet kl. 11.10)

Otmar ROGERS og
Glenys KINNOCK
Formand

Sir John KAPUTIN og
Dietmar NICKEL
Generalsekretærer

BILAG I

ALFABETISK LISTE OVER MEDLEMMERNE AF DEN PARITETISKE PARLAMENTARISKE FORSAMLING
AVS-EU**AVS-repræsentanter**

RADEMBINO-CONIQUET (GABON), medformand
BENIN (NF)
CAMEROON (NF)
ÆKVATORIAL GUINEA (NF)
GHANA (NF)
JAMAICA (NF)
KENYA (NF)
NIUE (NF)
SEYCHELLERNE (NF)
SALOMONØERNE (NF)
SURINAM (NF)
ZAMBIA (NF)
ZIMBABWE (NF)

ANGOLA
ANTIGUA OG BARBUDA
BAHAMAS
BARBADOS
BELIZE
BOTSWANA
BURKINA FASO
BURUNDI
KAP VERDE
DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK
CHAD
COMORERNE
CONGO (Republikken)
CONGO (Den Demokratiske Republik)
COOKØERNE
COTE D'IVOIRE
DJIBOUTI
DOMINICA
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK
ERITREA
ETHIOPIEN
FIJLØERNE
GAMBIA
GRENADA
GUINEA
GUINEA-BISSAU
GUYANA
HAITI
KIRIBATI
LESOTHO

EP-repræsentanter

KINNOCK, medformand
GAHLER (NF)
MANTOVANI (NF)
VERGES (NF)
CARLOTTI (NF)
MITCHELL (NF)
AUBERT (NF)
LULLING (NF)
KAMIŃSKI (NF)
POLFER (NF)
MARTÍNEZ MARTÍNEZ (NF)
BOWIS (NF)
GOUDIN (ND)

AGNOLETTO
ALLISTER
ARIF
AYLWARD
BEREND
BORRELL FONTELLES
BULLMAN
BUSK
CALLANAN
CASHMAN
COELHO
CORNILLET
DEVA
DILLEN
DOMBROVSKIS
FERNANDES
FERREIRA
GAUBERT
GOMES
GRABOWSKA
GRÖNER
GURMAI
HALL
HAUG
HERRANZ GARCÍA
HOLM
JÖNS
KACZMAREK
KORHOLA
KOZLIK

LIBERIA	LANGENDRIES
MADAGASKAR	LEHIDEUX
MALAWI	LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
MALI	LOUIS
MARSHALLØERNE (Republikken)	MARTENS
MAURITANIEN	McAVAN
MAURITIUS	MAYER
MICRONESIEN (De Forenede Stater)	MORILLON
MOZAMBIQUE	NOVAK
NAMIBIA	PLEGUEZUELOS AGUILAR
NAURU (Republikken)	RIBEIRO E CASTRO
NIGER	ROITHOVÁ
NIGERIA	ROSATI
PALAU	SBARBATI
PAPUA NY GUINEA	SCHEELE
RWANDA	SCHLYTER
SAINT KITTS OG NEVIS	SCHMIDT F.
SAINT LUCIA	SCHMIDT O.
SAINT VINCENT OG GRENADINERNE	SCHNELLHARDT
SAMOA	SCHRÖDER
SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE	SORNOSA MARTÍNEZ
SENEGAL	SPERONI
SIERRA LEONE	STURDY
SOMALIA	VAN HECKE
SYDAFRIKA	VAN LANCKER
SUDAN	VENETO
SWAZILAND	VENTRE
TANZANIA	de VILLIERS
TIMOR LESTE	WIELAND
TOGO	WIJKMAN
TONGA	ZÁBORSKÁ
TRINIDAD OG TOBAGO	ZANI
TUVALU	ZÍLE
UGANDA	ZIMMER
VANUATU	... (DE GRØNNE/EFA)

UDVALGET OM POLITISKE ANLIGGENDER

AVS-medlemmer

NZOMUKUNDA (BURUNDI), medformand
LUTUNDULA (CONGO, Den Demokratiske Republik), NF
DUGUID (BARBADOS), NF

ANGOLA
BELIZE
BENIN
DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK
COOKØERNE
DJIBOUTI
ÆKVATORIALGUINEA

EP-medlemmer

CALLANAN, medformand
JÖNS, NF
POLFER, NF

CARLOTTI
COELHO
DILLEN
GAHLER
GAUBERT
GOMES
GRABOWSKA

FJIJØERNE	GRÖNER
GRENADA	GURMA
GUINEA	HERRANZ GARCÍA
HAITI	KACZMAREK
LIBERIA	KAMINSKI
MAURITANIEN	LÓPEZ ISTÚRIZ
NAMIBIA	LOUIS
NIGERIA	MANTOVANI
NIUE	MARTÍNEZ MARTÍNEZ
PAPUA NY GUINEA	MORILLON
SAINT VINCENT OG GRENADINERNE	SCHMIDT F.
SUDAN	VAN HECKE
TOGO	VENTRE
TUVALU	WIELAND
UGANDA	ZANI
ZIMBABWE	ZIMMER

UDVALGET OM ØKONOMISK UDVIKLING, FINANSER OG HANDEL

AVS-medlemmer

EVERISTUS (SAINT LUCIA), medformand
SEBETELA (BOTSWANA), NF
DARBO (CHAD), NF

CAMEROON
CONGO (Republikken)
ELFENBENSKYSTEN
ERITREA
ETHIOPIEN
GABON
GHANA
GUYANA
KENYA
MALI
MAURITIUS
MICRONESIENA (De Forenede Stater)
PALAU
SAINT KITTS OG NEVIS
SAMOA
SENEGAL
SIERRA LEONE
SYDAFRIKA
SWAZILAND
TANZANIA
TONGA
TRINIDAD OG TOBAGO
ZAMBIA

EP-medlemmer

SCHLYTER, medformand
DOMBROVSKIS, NF
RIBEIRO E CASTRO, NF

AGNOLETTO
BEREND
BULLMANN
BUSK
CORNILLET
DEVA
FERREIRA
KINNOCK
KOZLÍK
LANGENDRIES
LEHIDEUX
LULLING
MAYER
McAVAN
MITCHELL
PLEGUEZUELOS AGUILAR
ROSATI
SPERONI
STURDY
VAN LANCKER
de VILLIERS
ŽÍLE
... (DE GRÖNNE/EFA)

UDVALGET OM SOCIALE ANLIGGENDER OG MILJØ**AVS-medlemmer**

OUMAROU (NIGER), medformand
SANGA (SALOMONØERNE), NF
SITHOLE (MOZAMBIQUE), NF

ANTIGUA OG BARBUDA
BAHAMAS
BURKINA FASO
KAP VERDE
COMORERNE
DOMINICA
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK
GAMBIA
GUINEA BISSAU
JAMAICA
KIRIBATI
LESOTHO
MADAGASKAR
MALAWI
MARSHALLØERNE (Republikken)
NAURU
RWANDA
SAO TOME OG PRÍNCIPE
SEYCHELLERNE
SOMALIA
SURINAM
TIMOR LESTE
VANUATU

EP-medlemmer

SCHEELE, medformand
NOVAK, NF
ARIF, NF

ALLISTER
AUBERT
AYLWARD
BORRELL FONTELLES
BOWIS
CASHMAN
FERNANDES
GOUDIN
HALL
HAUG
HOLM
KORHOLA
MARTENS
ROITHOVA
S BARBATI
SCHMIDT O.
SCHNELLHARDT
SCHRÖDER
SORNOSA MARTÍNEZ
VENETO
VERGES
WIJKMAN
ZÁBORSKÁ

BILAG II

TILSTEDEVÆRELSESLISTE FOR SAMLINGEN FRA DEN 25. TIL DEN 28. JUNI I WIESBADEN

RADEMBINO-CONIQUET (Gabon), medformand	KINNOCK, medformand
DE SOUSA (Angola)	AGNOLETTO ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DUGUID (Barbados)	AUBERT ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
DAYORI (Benin) (NF)	AYLWARD ⁽²⁾ ⁽³⁾
SEBETELA (Botswana)	BADIA i CUCHET (for ARIF) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
TAPSOBA (Burkina Faso)	BEREND
NZOMUKUNDA (Burundi)	BORRELL FONTELLES
NYASSA (Cameroun) (NF)	BOWIS (NF)
SORONGOPE-ZOUMANDJI (Den Centralafrikanske Republik)	BULLMANN
DARBO (Tchad)	BUSHILL-MATTHEWS (for COELHO) ⁽⁴⁾
BOUNKOULOU (Republikken Congo)	BUSK ⁽¹⁾ ⁽²⁾
GOYA (Den Demokratiske Republik Congo)	CALLANAN ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
AMON-AGO (Côte d'Ivoire)	CARLOTTI (NF)
ABDI SAID (Djibouti)	CASHMAN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
THOMAS (Dominica) (*)	DOMBROVSKIS
JIMENEZ (Den Dominikanske Republik)	FERNANDES
NGUEMA OWONO (Ækvatorialguinea)	GAHLER (NF)
TSEGGAI (Eritrea)	GOEBBELS (for FERREIRA)
TOGA (Etiopien)	GOMES ⁽¹⁾
CAVUILATI (Fijiøerne) (*)	GRABOWSKA
MILEBOU-AUBUSSON (Gabon)	GRÖNER
OSEI-AMEYAW (Ghana)	HALL ⁽²⁾
TOP (Guinea)	HAUG
BERNARD CHERON (Haiti)	HUTCHINSON (for ROSATI)
McNISH (Jamaica) (*)	JÖNS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
KAMOTHO (Kenya) (NF)	KACZMAREK
MAFURA (Lesotho)	KORHOLA
SMITH (Liberia)	KOZLÍK ⁽¹⁾
MATOLA (Malawi)	LEHIDEUX ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DIALLO (Mali) (*)	LULLING (NF)
GUELAYE (Mauretanien)	MANTOVANI (VP) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
DEERPALSING (Mauritius)	MARTENS
SITHOLE (Mozambique)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (VP) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MUSHELENGA (Namibia)	MAYER
OUMAROU (Niger)	McAVAN ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
ADEFIDIPE (Nigeria) (*)	MITCHELL
TALAGI (Niue)	MORGANTINI (for HOLM) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
BALAGETUNA (Papua Ny Guinea) (*)	POLFER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
POLISI (Rwanda)	RIBEIRO E CASTRO
HARRIS (Saint Kitts og Nevis)	SCHEELE
JEAN-MARIE (Saint Lucia)	SCHLYTER ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
STRAKER (Saint Vincent og Grenadinerne)	SCHMIDT F ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
LAUOFO (Samoa)	SCHMIDT O
WILLIAM (Seychellerne)	SCHNELLHARDT
CONTEH (Sierra Leone)	SCHRÖDER

MA'AHANUA (Salomonøerne) (*)	SPERONI ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
SITHOLE (Sydafrika)	STURDY ⁽²⁾ ⁽³⁾
DEKUEK (Sudan)	VAN HECKE
RODGERS (Surinam)	VAN LANCKER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
THWALA (Swaziland)	VENETO ⁽²⁾ ⁽³⁾
CHECHE (Tanzania)	WIELAND ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
MUGAMBE (Uganda)	ZALESKI (for GAUBERT) ⁽⁴⁾
NJOBVU (Zambia) (*)	ZABORSKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	ZIMMER ⁽¹⁾ ⁽²⁾
	ZWIEFKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(*) Et land, som var repræsenteret af en ikke-parlamentariker.

⁽¹⁾ Til stede den 25. juni 2007.

⁽²⁾ Til stede den 26. juni 2007.

⁽³⁾ Til stede den 27. juni 2007.

⁽⁴⁾ Til stede den 28. juni 2007.

Observatør:

Til stede den 15.10.2003: POLANCO

I mødet deltog endvidere:

ANGOLA

COSTA DALA
TEMBU NZUANGA
SEBASTIAO ANDRE

BARBADOS

GODDARD

BENIN

DURAND-ADJAH

BOTSWANA

BATLHOKI

BURKINA FASO

LANKOANDE

BURUNDI

KABURA
HABARUGIRA
KABOGOYE

CAMEROON

BAH

DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK

YINIFOLO VANDENBOS

CONGO (Republikken)

LEKOYI
OBIA
TSHIKA
MUDOYI

CONGO (Den Demokratiske Republik)

KIZIKI

ELFENBENSKYSTEN

AMANI

DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK

AQUINO ACOSTARO
CEDANO

ÆKVATORIALGUINEA

ANDEM ELA
NKA OBIANG
EVANA NDEME

ERITREA

TEKLE

ETHIOPIEN

ALI

GABON

NDIMAL
MOUVAGHA TCHIOBA
MAKONGO
NDONG NGUEMA
POSSO
OGOMBE

GHANA

KUMI
OPPONG-NTITI

GUINEA

DIALLO

HAITI
PIERRE
MELIUS
JACINTHE
DOREUS
JOSEPH NELSON

JAMAICA
BARKER-MURPHY

KENYA
WAMBUA
MUTHAA
POGHISIO
SUMBEIYWO

LESOTHO
TIHELI
NYAPHISI

LIBERIA
PENNOH
TELEWODA

MALAWI
KALICHERO

MALI
ASKIA

MAURITANIEN
KAMARA
HAMOUD
BOÏLIL
ABDALLA
M'BARECK

MAURITIUS
GUNNESSEE

NAMIBIA
DE WAAL
RUMPT
KATJAVIVI
NDADI

NIGER
MAHAMADOU
ABDOURAHMANE
HABIBOU
CAZALICA

PAPUA ny GUINEA
ABURU

RWANDA
KAYINAMURA
GASANA
GAHAMANYI

SIERRA LEONE
GOODWYLL

SYDAFRIKA
GIBSON
MAGAU
BASSON

SUDAN
MUSTAFA
ALLOBA
BADRI
JERVASE

SURINAM
HIWAT
RATHIPAL

SWAZILAND
DLAMINI

UGANDA
ACEMAH
AMONGI
DOMBO

ZAMBIA
MBEWE
MULENGA
SHITULIKA

AVS-EU-Rådet

TSEKOA Udenrigsminister, formand for AVS-Rådet (Lesotho)

WIECZOREK-ZEUL Forbundsminister for økonomisk samarbejde og udvikling, formand for EU-Rådet (Tyskland)

EUROPA-KOMMISSIONEN

MICHEL Medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling og humanitær bistand

DET PANAFRIKANSKE PARLAMENT

MONGELLA Formand for Det Panafrikanske Parlament

UNFPA BRAZIL

HAKKERT

EESC

AKOUETE

DANTIN

GAUCI

LISBEY

MAKEKA

CTA

BURGUET

BOTO

AVS-SEKRETARIATET

KAPUTIN Medgeneralsekretær

EU-SEKRETARIATETNICKEL Medgeneralsekretær

BILAG III

BILAG TIL PROTOKOLLEN FRA MØDET MANDAG DEN 25. JUNI 2007

Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter

DOMINICA

A. THOMAS

Ledende konsulent i Dominicas ambassade i Bruxelles

FIJIØERNE

R.S.T. CAVUILATI

Ambassadør, Fijis ambassade i Bruxelles

JAMAICA

V. MCNISH

Ambassadør, udenrigsministeriet, Kingston, Jamaica

NIGERIA

A.J. ADEFIDIPE

Ambassadør, Nigerias ambassade i Bruxelles

PAPUA NY GUINEA

John BALAGETUNA

Direktør for interparlamentariske forbindelser, det nationale parlament, Papua Ny Guinea

SALOMONØERNE

J. MA'AHANUA

Ambassadør, Salomonøernes ambassade i Bruxelles

BILAG IV

VEDTAGNE BESLUTNINGER

	<i>Side</i>
— om god forvaltningspraksis, åbenhed og ansvarlighed ved udnyttelse af naturressourcer i AVS-landene (AVS-EU/3937/07/fin.)	17
— om bekæmpelse af fattigdom blandt små landbrugere i AVS-staterne — navnlig i frugt-, grøntsags- og blomstersektoren (AVS-EU/100.011/07/fin.)	25
— om migrationen af uddannede arbejdstagere og dens konsekvenser for den nationale udvikling (AVS-EU/100.012/07/fin.)	31
— om situationen i Darfur (AVS-EU/100.075/07/fin.)	39

BESLUTNING ⁽¹⁾**om god forvaltningspraksis, åbenhed og ansvarlighed ved udnyttelse af naturressourcer i AVS-landene**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- samlet i Wiesbaden (Tyskland) den 25.-28. juni 2007,
- der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 1,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret ved aftalen, der ændrer partnerskabsaftalen, undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽²⁾ (Cotonou-aftalen), navnlig aftalens artikel 9, 68, 96 og 97,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention af 31. oktober 2003 mod korruption,
- der henviser til oprettelsen af Den Internationale Straffedomstol (ICC) i Rom den 17. juli 1998,
- der henviser til De Forenede Nationers erklæring af 16. december 1996 mod korruption og bestikkelse i forbindelse med internationale handelstransaktioner,
- der henviser til den interamerikanske konvention om bekæmpelse af korruption, som blev vedtaget i Caracas den 29. marts 1996,
- der henviser til Den Afrikanske Unions konvention om forebyggelse og bekæmpelse af korruption, som blev vedtaget af Den Afrikanske Unions anden ordinære forsamling den 11. juli 2003 i Maputo,
- der henviser til OECD's konvention af 21. november 1997 om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske embedsmænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner,
- der henviser til de nationale love om hvidvaskning af penge, som finder anvendelse i AVS- og EU-staterne,
- der henviser til Paris-erklæringen af 2. marts 2005 om effektivisering af udviklingsbistanden,
- der henviser til erklæringen af 2. juni 2003 fra G8-topmødet i Evian om bekæmpelse af korruption og fremme af åbenhed og til erklæringen, som blev vedtaget på G8-topmødet den 8. juni 2007 i Heiligendamm (Tyskland) om vækst og ansvar i Afrika,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 28. juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).

⁽²⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 2/2005 om budgetstøtten over EUF til AVS-landene ⁽¹⁾,
- der henviser til IMF's retningslinjer for åbenhed i forvaltningen af indtægter fra naturressourcer, der blev vedtaget i juni 2005,
- der henviser til Verdensbankens undersøgelse af udvindingsindustrien i 2004,
- der henviser til de fire anbefalinger fra Den Finansielle Aktionsgruppe (»FATF«) om bekæmpelse af hvidvaskning af penge,
- der henviser til resultaterne fra FATF's samling den 9.-13. oktober 2006 i Vancouver,
- der henviser til kampagnerne »Publish What You Pay« og »Publish What You Earn« (PWYE),
- der henviser til de principper og kriterier, der er fastlagt af initiativet for åbenhed i udvindingsindustrien (ITIE-initiativet),
- der henviser til Den Europæiske Unions opbakning til Kimberley-processens certificeringsordning for import og eksport af diamanter og til AVS-landenes deltagelse i Kimberley-processen,
- der henviser til EU's handlingsplan om regelhåndhævelse, samfundsforvaltning og handel på forstområdet (FLEGT) og EF's forordning nr. 2173/2005,
- der henviser til Afrikas handlingsplan for regelhåndhævelse og samfundsforvaltning på forstområdet, som blev vedtaget i 2003,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 31. marts 2004 om nye styreformer for EU's udviklingspolitik ⁽²⁾ og af 6. april 2006 om bistandseffektivisering og korruption i udviklingslandene ⁽³⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 24. november 2005 om de nationale parlamenters rolle i gennemførelsen af Cotonou-partnerskabsaftalen og om landbrugsråvarer og råvarer fra minesektoren ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. oktober 2005 til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med titlen »EU-strategi for Afrika: En EU/Afrika-pagt til fremme af Afrikas udvikling«,
- der henviser til retningslinjer for parlamentsmedlemmer vedrørende bekæmpelse af korruption udarbejdet af »Global Organization of Parliamentarians against Corruption« (GOPAC),
- der henviser til 2006-indekset for iagttaget korruption (IPC-indekset), offentliggjort af »Transparency International« den 6. november 2006 i Berlin,
- der henviser til referatet fra den studierejse, Den Blandede Parlamentariske Forsamlings Præsidium foretog til Mauretanien den 23.-27. februar 2006,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Politiske Anliggender (AVS-EU-3937/07/fin.),

⁽¹⁾ EUT C 249 af 7.10.2005.

⁽²⁾ EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 550.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽⁴⁾ EUT C 136 af 9.6.2006, s. 17.

- A. der støtter princippet om, at regeringerne er ansvarlige over for deres lande og befolkninger for forvaltningen af offentlige indtægter og udgifter,
- B. der mener, at det økonomiske og finansielle udbytte, der opnås ved at udnytte naturrigdomme, skal give sig udslag i en betydelig forbedring af befolkningens situation,
- C. der er af den opfattelse, at regeringerne i lande med store naturrigdomme har pligt til og ansvar for at udnytte indtægterne til i første række at tilfredsstille deres befolkningers grundlæggende behov, navnlig med hensyn til sundhed og uddannelse, og til at bekæmpe fattigdom,
- D. der henviser til, at god regeringsførelse bør tage højde for, at disse indtægter har en meget større merværdi, hvis naturressourcerne forarbejdes og beriges i landet selv, end hvis de eksporteres som råmaterialer,
- E. der mener, at det også er de suveræne regeringers og de offentlige myndigheders pligt at udnytte naturressourcerne og forvalte de offentlige indtægter herfra på en ansvarlig måde, så de kommer såvel den nuværende som den fremtidige befolkning direkte til gode,
- F. der henviser til, at udnyttelse af naturressourcer kun kan fremme en bæredygtig udvikling, hvis den negative sociale og miljømæssige indvirkning minimeres, og fordele og udgifter fordeles ligeligt,
- G. der finder, at befolkningerne i lande med store naturressourcer ubestrideligt har ret til så retfærdigt som muligt at få gavn af rigdommene i deres land og udbyttet af den økonomiske vækst, som disse rigdomme vil skabe,
- H. der er af den opfattelse, at de virksomheder, der udnytter naturressourcer, også har et ansvar for at sikre, at deres investeringer bidrager til en bæredygtig udvikling i lande, hvis naturressourcer de udnytter,
- I. der henviser til, at manglen på gennemsigtighed i de — legitime — betalinger, virksomhederne foretager til regeringerne, udgør en betydelig forretningsrisiko, da det gør dem sårbare over for anklager om medvirken til korrupsion og underminerer legitimiteten af deres aktiviteter,
- J. der henviser til, at de europæiske regeringer har pligt til at bekæmpe en sådan praksis,
- K. der anfører, at dårlig forvaltning af offentlige indtægter fra udnyttelse af naturressourcer og manglende åbenhed i denne forvaltning vil kunne øge den politiske korrupsion og skabe større risiko for misbrug af offentlige midler,
- L. der minder om, at oliepriserne er steget i de seneste 36 måneder, og at dette har resulteret i stigende olieindtægter,
- M. der fremhæver, at udnyttelsen af naturressourcer, navnlig olieforekomster, i udviklingslandene som følge af de betydelige indtægter herfra kan forårsage stor økonomisk og social ulighed, forværre den sociale uretfærdighed og endog tilskynde til et klima af vold, hvis de ikke anvendes på hensigtsmæssig måde til gavn for alle dele af befolkningen og til national udvikling, og der henviser til, at der, hvad angår olie, består en risiko for kunstigt høje vækstindikatorer på bekostning af indikatorerne for menneskelig udvikling,
- N. der minder om, at Europa-Parlamentet i marts 2004 vedtog en ændring til direktivet om gennemsigtighedskrav, hvori Parlamentet opfordrede EU-medlemsstaterne til at tilskynde de børsnoterede europæiske selskaber til at offentliggøre betalinger foretaget til regeringer,
- O. der bemærker, at forbedret forvaltningspraksis og øget ansvarlighed, når det gælder forvaltning af offentlige midler, vil kunne mindske risikoen for, at der opstår konflikter i forbindelse med udnyttelsen af naturressourcer,

- P. der understreger, at betydelig mere åbenhed på skatte- og afgiftsområdet og udryddelse af offentlig korruption vil kunne mindske den politiske risiko og føre til mere stabile forhold til gavn for nationale og udenlandske investeringer, navnlig i udvindingsindustrien, som det er erkendt af institutionelle investorer, der forvalter midler for i alt 12,3 mia. euro,
- Q. der er bevidst om, at åbenhed på skatte- og afgiftsområdet går hånd i hånd med energiforsyningsikkerheden, eftersom korruption og dårlig forvaltningspraksis i de energiekporterende lande risikerer at øge den lokale aversion mod energisektoren og afstedkomme trusler mod energianlæg og dermed at reducere leverancerne til verdensmarkedet,
- R. der anfører, at dårlig forvaltningspraksis og manglende ansvarlighed ved udnyttelse af naturressourcer også kan have alvorlige miljømæssige konsekvenser med overdreven skovhugst, der kan føre til ørken dannelse og andre klimaændringer og miljøskader, der kan påvirke mennesker, fauna og flora,
- S. der henviser til, at befolkningerne i områder, hvor naturressourcer udnyttes, ikke får nok gavn af de indtægter, der genereres herved, og i tillæg hertil ofte påvirkes af de alvorlige miljømæssige konsekvenser af disse aktiviteter, f.eks. luft-, vand- og jordforurening,
- T. der henviser til, at naturressourcer ikke kun omfatter mineralressourcer, men også dyr og planter samt rent vand og ren luft, som skal beskyttes eller forbedres,
- U. der betoner, at det er vigtigt at udnytte bedste miljøvenlige praksis til forvaltningen af olieressourcerne og de primære naturressourcer i AVS-landene,
- V. der henviser til, at det er vigtigt at fremme værdier som uvildighed, integritet, ansvar, åbenhed og ærlighed blandt offentligt ansatte med henblik på at gøre korruption utænkeligt og umuligt,
- W. der henviser til, at overholdelse af standarder for integritet og etik mere end noget andet sikrer, at befolkningen får den service, den er berettiget til at forvente fra staten i forbindelse med udnyttelse af naturressourcerne,
- X. der betoner, at det er nødvendigt at øge kapaciteten i udviklingslandenes parlamenter og demokratiske institutioner for at de på effektiv måde kan udøve deres beføjelser til kontrol af den udøvende magt og deres kompetence som budgetmyndighed,
- Y. der henviser til, at forekomsten af naturressourcer tidligere ikke altid har været en velsignelse, men alt for ofte en forbandelse for de pågældende befolkninger i lande uden demokratisk kontrol, ansvarlighed og retsstatsprincipper, hvor kampen om ressourcerne har fostret korruption og voldelige konflikter, som ofte er gået ud over de lokale befolkninger,
- Z. der henviser til, at den stigende efterspørgsel efter naturressourcer i hurtigt voksende økonomier som f.eks. Kina har øget det internationale slagsmål om disse ressourcer og ofte har bidraget til at forlænge de udemokratiske regimer, voldelige konflikter og overtrædelse af menneskerettighederne,
- AA. der henviser til, at visse virksomheder ikke overholder de aftalte minimumsvilkår, der er fastsat af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), og har ansvar for dødsulykker og anvendelse af børnearbejde; der henviser til, at de også er drivkraften bag den stigende skovrydning i Afrika og den kraftige stigning i Afrikas ulovlige handel med elfenben, og at visse gentagne gange er taget i at fiske illegalt i afrikanske farvande,

1. opfordrer de AVS-lande, der råder over indtægter fra udnyttelse af naturressourcer, til i første række at anvende disse indtægter til at opfylde deres befolkningers grundlæggende behov, især på sundheds- og uddannelsesområdet, og til at bevare naturressourcerne og miljøet og dermed bidrage til gennemførelse af millenniumudviklingsmålene;
2. anmoder alle AVS-lande og EU-lande om at respektere og gennemføre Cotonou-aftalens definitioner og henstillinger om god regeringsførelse fuldt ud (artikel 9, stk. 3);
3. anmoder medlemsstaterne og Kommissionen, i forbindelse med målet om god regeringsførelse, om at lægge større vægt på at udvikle forarbejdningssektoren i AVS-landene end at give de europæiske virksomheder adgang til naturressourcer i AVS-landene;
4. anmoder de afrikanske AVS-lande om at ratificere Den Afrikanske Unions konvention om forebyggelse og bekæmpelse af korruption; anmoder landene i Caribien om at ratificere den interamerikanske konvention mod korruption; anmoder alle AVS- og EU-lande om at ratificere FN's konvention mod korruption og FN's erklæring mod korruption og bestikkelse i internationale handelstransaktioner og at indføre særlige mekanismer til effektiv overvågning og gennemførelse af bestemmelserne i stk. 3 ovenfor;
5. anmoder EU-landenes og AVS-landenes regeringer om at godkende principperne i de private initiativer til fordel for bedre forvaltningspraksis ved forvaltning af indtægter fra naturressourcer, som f.eks. ITIE-initiativet (initiativet for åbenhed i udvindingsindustrien) og kampagnerne »Publish What You Pay« og »Publish What You Earn«, og at bidrage til at gennemføre disse principper i praksis;
6. anmoder Europa-Kommissionen og EU-medlemsstaternes regeringer om at tilskynde til fuld gennemførelse af ITIE-initiativet, især ved at gøre bestemmelserne om åbenhed obligatoriske, vedtage effektive kontrolmekanismer og gennemføre kriterium 5 vedrørende aktiv inddragelse af civilsamfundet som deltager i ITIE, og yde et finansielt bidrag til ITIE's trustfond;
7. anmoder AVS-landene om at sikre, at indtægterne også anvendes til diversificering af deres økonomi og udvikling af økonomiske aktiviteter på et højere trin i produktionsprocessen frem for udelukkende at anvende dem til udvinding af naturressourcer;
8. anmoder Europa-Kommissionen om at udsende delegationer til de energieksporierende udviklingslande for at hjælpe med til at gennemføre ITIE;
9. anmoder alle de AVS-lande, som formelt har tilsluttet sig ITIE-initiativet, om at tage konkrete skridt til gennemførelse af initiativets minimumskriterier, navnlig kriterium 5, og i den forbindelse påse, at civilsamfundet er i stand til at udøve sin overvågningsrolle uden begrænsninger og uden nogen form for frygt eller intimidering;
10. opfordrer de lande med store naturrigdomme, der har undertegnet Cotonou-aftalen og som endnu ikke har tilsluttet sig ITIE, til at gøre dette og anmoder regeringerne i EU- og AVS-landene om at gennemføre bestemmelserne om civilsamfundets kapacitetsopbygning i Cotonou-aftalens artikel 7 og anbefalingerne fra de to AVS-civilsamfundsfora, der blev holdt i 2002 og april 2006;
11. anmoder alle AVS- og EU-landenes regeringer om at tilskynde alle investorer til at deltage i ITIE og tilslutte sig andre initiativer og konventioner, der styrker god forvaltningspraksis, åbenhed og ansvarlighed ved udnyttelse af naturressourcer;
12. anmoder alle AVS- og EU-landenes regeringer om også at opfordre de nye vækstlandes regeringer til at opfylde deres forpligtelser, f.eks. overholde de internationalt vedtagne grundlæggende arbejdsstandarder, udrydde børnearbejde, mindske spredningen af håndvåben og lette våben, navnlig i konfliktområder, og forbyde illegal import af råmaterialer og tømmer;

13. anmoder Europa-Kommissionen og EU-landene om at gøre deres udviklingsbistand til ressourcestærke lande betinget af fremskridt på områderne god forvaltningspraksis og åbenhed og ansvarlighed i forbindelse med forvaltningen af naturressourcer ved at tilslutte sig og aktivt gennemføre initiativer som f.eks. PWYP, PWYE og ITIE;
14. anmoder EU-medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen om at tage initiativ til at støtte medlemsstaternes indsats for øget åbenhed i udvindingsindustrien ved at indføre regnskabsstandarder og bestemmelser i selskabsretten i overensstemmelse med Parlamentets støtte i marts 2004 til ændringen af direktivet om gennemsigtighedskrav og Kommissionens meddelelse af 12. oktober 2005 om en EU-strategi for Afrika;
15. anmoder samtlige berørte aktører om at gennemføre normer, som kræver åbenhed og ansvarlighed i ordningerne til forvaltning af offentlige udgifter, herunder:
 - budgetkontrol af Parlamentet og dets organer,
 - separat revision af budgetter og offentlige udgifter af en uafhængig revisionsret;
 - åbenhed i statsbudgettet,
 - overvågning af de offentlige indtægter og udgifter i AVS-landene,
 - fremme af de berørte selskabers ansvarlighed på grundlag af bestemmelserne om offentliggørelse af oplysninger;
16. anmoder alle aktører om at sørge for, at energieksporierende lande, som har haft alvorlige problemer med dårlig forvaltningspraksis og korrupsion, først modtager omfattende støtte og indrømmes gunstige handelsvilkår eller andre fordele, når de udviser en konkret vilje til at anvende større åbenhed, bl.a. i statsbudgettet;
17. tilskynder kraftigt alle bilaterale og multilaterale kapitalindskydere og alle eksportkreditinstitutter til at udvikle — ikke en simpel abstrakt konditionalitet — men en konditionalitet baseret på regeringernes forvaltningsmæssige ansvarlighed over for deres borgere og en partnerskabsordning, der indebærer, at den ikke-humanitære bistand gøres betinget af overholdelse af en række konkrete kriterier, bl.a. offentlig åbenhed i indtægterne fra udnyttelse af naturressourcer, i overensstemmelse med de kodificerede principper i IMF's retningslinjer for åbenhed i forvaltningen af indtægter fra naturressourcer;
18. anmoder AVS- og EU-staterne om at sikre, at god forvaltningspraksis, åbenhed og ansvarlighed ved udnyttelse af naturressourcer fremmes på grundlag af gensidige forpligtelser og fælles udarbejdede kriterier i den politiske dialog, som kræves i henhold til artikel 8 i Cotonou-aftalen;
19. anmoder EU-medlemsstaternes regeringer om at påse, at fremme af åbenheden i forvaltningen og demokratisk kontrol af indtægterne i de lande, der leverer energiforsyninger til EU, udgør et prioriteret punkt i den fælles europæiske energistrategi;
20. anbefaler, at god forvaltningspraksis, åbenhed og ansvarlighed vedrørende udnyttelse af naturressourcer bliver en fast bestanddel af den fremtidige fælles strategi for EU og Afrika;
21. slår til lyd for, at forvaltningen af olieforekomsterne baseres på bedste praksis i overensstemmelse med de kodificerede principper i IMF's retningslinjer for åbenhed i forvaltningen af indtægter fra naturressourcer;
22. anmoder AVS-landenes regeringer og parlamenter om at påse, at udnyttelsen af naturressourcerne ikke skader den generelle økologiske ligevægt; bemærker i den forbindelse med bekymring, at overdreven skovrydning kan føre til ørkendannelse og andre klimaændringer, som bør imødegås gennem ansvarlig skovdrift og skovfornyelse og anmoder virksomheder, der udnytter naturressourcer, om at overholde miljøstandarderne;

23. anmoder de nationale og regionale regeringer, parlamenter og institutioner om at sikre, at den lovlige udnyttelse af naturressourcer indgår i miljøbeskyttelsesplanen til beskyttelse af luft, vand og jord og bevarelse af diversiteten i dyre- og planteriget;
24. anmoder alle regeringer om at vedtage love, som forbyder import af ulovligt skovet tømmer og i mellemtiden sikre, at de offentlige udbudsprocedurer begrænses til tømmer fra bæredygtige og lovlige kilder;
25. anmoder alle tømmerproducerende lande om at sikre, at skovningen af deres nationale tømmer sker på en bæredygtig måde, hvorunder de lokale befolkningers rettigheder respekteres, og der tages hensyn til den miljømæssige påvirkning;
26. anmoder EU om at gennemføre en omfattende og formel undersøgelse af skovbruget, at opstramme jordbesiddelsesordningerne og lokalsamfundenes adgangsrettigheder og at sikre meningsfuld offentlig deltagelse;
27. anmoder indtrængende alle lande, der deltager i handlen med diamanter, om fuldt ud at tilslutte sig Kimberley-processens certificeringsordning for international handel med rådiamanter; understreger, at det er vigtigt, at der gøres fremskridt til indførelse af uafhængig kontrol af de deltagende landes og diamantindustriens overholdelse af retningslinjerne for handel med diamanter, og at det sikres, at deltagerne i Kimberley-processen kan overvåge, at diamantindustrien overholder denne proces;
28. anmoder medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd om at vedtage en definition af »konfliktressourcer« og at føje forvaltning af naturressourcer til Fredsopbygningskommissionens mandat;
29. slår til lyd for, at der indføres informationssystemer som databanken i mineindustrien, og at sådanne systemer anvendes på passende måde;
30. understreger, at virksomheder, der udnytter naturressourcer, har ansvar for at fremme et gennemsigtigt økonomisk miljø, der respekterer bæredygtig udvikling, og at dette er i deres egen interesse; opfordrer dem til at tage fælles initiativer i denne henseende, f.eks. at indføre certificering af »rene« virksomheder;
31. minder om, at der i henhold til Cotonou-aftalens artikel 96 og 97 kan afholdes konsultationer ved alvorlige tilfælde af korruption;
32. opfordrer AVS-landene til at indlede en offentlig debat om anvendelse af indtægterne fra naturressourcerne og social retfærdighed;
33. anmoder de olieproducerende AVS-lande om at respektere og støtte den indsats, der gøres af aktørerne mod korruption og af fortalere for åbenhed;
34. understreger den rolle, som de nationale regeringer i AVS-landene spiller i at fremme god forvaltningspraksis og anbefaler, at denne rolle anerkendes og officielt fastlægges i den fremtidige fælles strategi for EU og Afrika;
35. opfordrer de nationale og regionale parlamenter i AVS-landene og i EU samt repræsentanterne for civilsamfundet til at samarbejde for at oprette en form for magtbevægelse, herunder straffeforanstaltninger, der har til formål at bekæmpe korruption fra regeringernes og myndighedernes side;
36. anmoder indtrængende regeringer, institutioner og alle politiske ledere om at øremærke en del af indtægterne fra den ansvarlige udnyttelse af naturressourcer til lønstigninger til embedsmænd, politiet og andre ansatte i relevante økonomiske sektorer med det formål at gøre korruption mindre attraktivt;
37. opfordrer AVS-landenes regeringer og Europa-Kommissionen til at støtte AVS-landenes nationale parlamenter i deres rolle som budgetmyndighed gennem dialog, udveksling af information og kapacitetsopbygning;
38. anmoder Kommissionen om at udarbejde en meddelelse om EU's strategi til styrkelse af det parlamentariske demokrati og retsstatsprincippet i udviklingslandene;

39. tilskynder AVS-landenes nationale parlamenter til at lægge pres på deres regeringer for at bekæmpe den interne korruption og derved fremme en bedre forvaltningspraksis i forbindelse med offentlige indtægter gennem indførelse af lovgivningsbestemmelser til bekæmpelse af korruption og uafhængige kontrolredskaber, der har til formål at skabe større åbenhed og føre til øget adgang til oplysninger om udnyttelse og anvendelse af indtægterne fra naturressourcer;
 40. understreger, at det også er nødvendigt at styrke retssystemet, de uafhængige domstole og de øverste revisionsinstitutioner i AVS-landene;
 41. tilskynder desuden AVS-landene til at indføre særlige adfærdskodekser for god forvaltningspraksis til forebyggelse af enhver risiko for intern korruption; mener, at offentliggørelse af parlamentarikerens indkomst også vil kunne bidrage til større åbenhed;
 42. opfordrer de nationale parlamenter til at bakke civilsamfundets repræsentanter op og gøre det lettere for dem at bekæmpe dårlig forvaltningspraksis og korruption ved at lade dem udføre deres arbejde under de bedste vilkår og med optimal handlefrihed og sikre dem den nødvendige kapacitet og de nødvendige midler og ressourcer;
 43. ønsker, at civilsamfundet og de nationale parlamenter deltager i en effektiv budgetkontrol ved hjælp af undersøgelser til sporing af offentlige udgifter (Public Expenditure Tracking Surveys), hvor »indtægts-siden« nøje sammenholdes med »resultaterne« i overensstemmelse med de kriterier, der anvendes af OECD's Komité for Udviklingsbistand;
 44. mener, at der bør udfærdiges specifikke sociale indikatorer, så der kan indhentes mere præcise data om kvaliteten af den forvaltningspraksis, der føres af underskriverne af Cotonou-aftalen og anmoder om åbenhed hos civilsamfundets organisationer om forvaltningen af de midler, de modtager;
 45. anmoder regeringer, institutioner og alle politiske ledere om at sikre, at embedsmænd modtager særlig undervisning og gøres opmærksom på vigtigheden af ansvarlig brug og miljøvenlig udnyttelse af naturressourcerne;
 46. understreger, at bekæmpelsen af korruption kan bidrage effektivt til fremme af et mere sikkert investeringsklima; opfordrer EU til som medformand for programmet for gennemgang af offentlige udgifter og evaluering af finansiel ansvarlighed — som udgør en harmoniseret ramme for evaluering af den forvaltningsmæssige risiko i bestemmelseslandene — at indarbejde særlige indikatorer til måling af korruptionsniveauet;
 47. opfordrer Kommissionen til at anvende de konstaterede korruptionsniveauer til at fremme god forvaltningspraksis og til at indlede høringer i henhold til artikel 96 og 97 i Cotonou-aftalen med henblik på at træffe passende forholdsregler over for korrupte regimer; påpeger imidlertid, at fremme af god forvaltningspraksis ikke må tjene som et påskud for indførelse af unilaterale betingelser for bistand;
 48. minder om, at regionale initiativer spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at begrænse korruption og fremme god forvaltningspraksis, f.eks. den afrikanske peerevalueringsmekanisme, og at Kommissionen og medlemsstaterne yder teknisk og finansiel bistand hertil;
 49. anmoder de EU-medlemsstater, som har finanscentre, om at tage alle nødvendige retlige og administrative skridt til at sikre, at ulovligt erhvervede midler tilbageføres til oprindelseslandet;
 50. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Europa-Kommissionen, Kommissionen for Den Afrikanske Union, Det Panafrikanske Parlament og nationale og regionale parlamenter samt til »Global Organization of Parliamentarians against Corruption« (GOPAC).
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om bekæmpelse af fattigdom blandt små landbrugere i AVS-staterne — navnlig i frugt-, grøntsags- og blomstersektoren**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Wiesbaden (Tyskland) den 25.-28. juni 2007,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 1,
 - der henviser til målene med AVS-EU-partnerskabsaftalen på områderne handel og fattigdomsbekæmpelse, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000,
 - der henviser til FN's rapport om fødevarer sikkerhed i udviklingslandene, fremlagt af FN's særlige rapportør for FN's Menneskerettighedskommission i marts 2002 ⁽²⁾,
 - der henviser til Cape Town-erklæringen om fremtidige forhandlinger mellem AVS-staterne og EU om nye handelsordninger,
 - der henviser til, at forpligtelsen, der blev indgået på verdensfødevaretopmødet i 1996, om inden 2015 at have halveret antallet af underernærede mennesker, langt fra er opfyldt ⁽³⁾,
 - der henviser til FN's erklæring om millenniumudviklingsmålene og målsætning om at udrydde fattigdommen ⁽⁴⁾,
 - der henviser til FN's udviklingsprograms forskellige rapporter om den menneskelige udvikling (Human Development Reports),
 - der henviser til midtvejsevalueringen af de økonomiske partnerskabsaftaler foretaget af netværket af landbrugernes organisationer i AVS-regionerne, som blev offentliggjort den 10. december 2006 ⁽⁵⁾ og de igangværende forhandlinger,
- A. der henviser til, at antallet af mennesker, der lever i ekstrem fattigdom, ifølge UNCTAD's rapport fra 2006 om de mindst udviklede lande, er mere end fordoblet i de seneste tredive år fra 138 mio. i 1960'erne til 334 mio. i 2000; og der henviser til, at hvis den nuværende tendens fortsætter, vil antallet af mennesker, der lever for mindre end 1 USD om dagen, i 2010 være steget fra 334 mio. til 471 mio.,
- B. der henviser til, at sult, underernæring og millioner af menneskers manglende adgang til mad er en konsekvens af bl.a. den økonomiske politik, landbrugspolitik og handelspolitik, som føres af regeringerne i både udviklingslandene og de industrialiserede lande,
- C. der henviser til, at landbruget er den vigtigste økonomiske sektor i de fleste af AVS-staterne, og at deres subsistens afhænger af landbrugsproduktionen og de dertil knyttede aktiviteter, samt at beskæftigelsen i denne sektor skønnes at udgøre 60 % i alle AVS-staterne; der henviser til, at 73 % af landbefolkningen i Afrika består af husmandsbrug, der lever på et eksistensminimum, for hvem fødevarer sikkerhed har højeste prioritet,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 28. juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).

⁽²⁾ Rapport (E/CN.4/2002/58) af Jean Ziegler, FN's særlige rapportør om retten til mad, til FN's Menneskerettighedskommission.

⁽³⁾ Rom-erklæringen om fødevarer sikkerhed i verden vedtaget på verdensfødevaretopmødet den 13.-17. november 1996 i Rom.

⁽⁴⁾ FN's Generalforsamlings resolution 55/2 vedtaget den 18. september 2000 »FN's Millenniumerklæring«.

⁽⁵⁾ Midtvejsevaluering af de økonomiske partnerskabsaftaler, det uafhængige bidrag fra netværket af landbrugernes organisationer, 10. december 2006.

- D. der henviser til, at biologisk mangfoldighed, bæredygtige landbrug og fødevarerikkerhed i høj grad afhænger af anerkendelsen af AVS-staternes fødevarerikkerhed, politisk råderum til at beskytte AVS-staternes skrøbelige økonomiske sektorer og landmændenes individuelle og kollektive ret til at gemme, udveksle, distribuere og forbedre såsæd med det formål at forbedre fødevarerproduktionen,
- E. der henviser til, at små familiebrug, som er følsomme over for prissvingninger, står for det meste af landbrugsproduktionen og eksportaktiviteterne i AVS-landene,
- F. der henviser til, at landbrugseksporten fra AVS-landene er baseret på en eller to ikke-forarbejdede produkter, der kun tilføjer økonomien ringe ekstra værdi, hvilket gør deres økonomier så meget mere sårbare,
- G. der henviser til, at vækstraterne i den traditionelle landbrugseksport, f.eks. kaffe, kakao, læder og huder, har været lave i EU set i forhold til den kraftige (seksdobbelte) stigning, der har været inden for nye produkter som f.eks. blomster og til den hurtige vækst i nichemarkederne i fair trade-produkter og økologiske produkter, som viser et stort potentiale,

Faldende indenlandsk støtte og stigning i billig import

- H. der henviser til, at strukturtilpasningsprogrammerne, som er blevet gennemført siden 1980'erne, har ført til en reduktion af statsstøtten til små landbrugere og fødevarerproduktionen, og at de har bidraget til at svække de lokale landbrug,
- I. der henviser til, at de radikale ændringer i landbrugssystemet i AVS-landene omfatter fjernelse af pris-kontrol af landbrugenes input og produktion, en drastisk reduktion af toldtarifferne på import, en reduktion af regeringsstøtte til landbrugsudvidelser og veterinære ydelser, tilbagetrækning af halvstats-lige virksomheder inden for landbrugsmæssig marketing samt åbning af hjemmemarkederne for ekstern konkurrence,
- J. der henviser til, at AVS-landbrugere undermineres af importen af basisprodukter til indenlandsk forbrug, f.eks. korn, mælk, kød, grøntsager og forarbejdede produkter,

Unfair bytteforhold

- K. der henviser til, at den såkaldte cash crop-økonomi, der uundgåeligt dikteres af geoklimatiske betin-gelser og forhold, har bragt AVS-staternes befolkninger i en mærkværdig situation, hvor de producerer fødevarer til de internationale markeder, mens de for at dække deres lokale behov importerer statsstøt-tede basisfødevarer fra rige lande,
- L. der henviser til, at AVS-landene på trods af deres absolutte fordel hvad angår tropiske produkter, har oplevet et fald i eksportindtægterne i de sidste årtier, idet prissvingningerne på fødevarer har forårsaget et kollaps i priserne på tropiske produkter som f.eks. kaffe, kakao, palmeolie og bomuld med helt op til 60 %, hvilket har katastrofale sociale og økonomiske følger for AVS-landenes befolkninger,
- M. der henviser til, at de nuværende ØPA-forhandlinger ikke er hensigtsmæssige, navnlig hvad angår landbrugssektoren, da der er enorme forskelle i produktiviteten og konkurrenceevnen mellem de seks AVS-regioner og EU,
- N. minder om, at handelsrelationerne mellem AVS-landene og EU har rødder i Yaoundé-aftalerne mellem de tidligere kolonimagter og deres kolonier, som søgte at sikre Europa adgang til bestemte råmaterialer, samtidig med at AVS-landene ville opnå en pålidelig afsætning og værdifulde eksportindtægter på et stabilt og forudsigeligt grundlag, navnlig i henhold til råvareprotokollerne,

Klimaændringernes betydning

- O. der henviser til, at 75 % af befolkningen i Afrika i henhold til FN's anden rapport om udviklingen i vand i verden (2006) lever i tørre eller halvtørre regioner og ca. 20 % i områder, hvor der er store årlige klimaudsving,
- P. der henviser til, at rapporten om udviklingen i økosystemerne (Millennium Ecosystem Assessment Report) konkluderer, at ca. 60 % af verdens økosystem, herunder ferskvand og fiskefangst, forringes eller anvendes på en måde, der er uholdbar på lang sigt, og at det er verdens fattigste mennesker, der lider mest under disse forandringer; der henviser til, at de mest sårbare elementer er vand, landbrug, menneskers sundhed, biodiversitet og stigningen i havspejlsniveauet,
- Q. der henviser til, at det forventes, at oversvømmelser og tørke vil opstå hyppigere, hvilket vil føre til hungersnød og udbredt forstyrrelse af det socioøkonomiske velbefindende, navnlig i Afrika, mens stigningen i havspejlsniveauet truer Stillehavsøernes eksistens,
- R. der henviser til, at klimaændringerne i de næste 50 år i henhold til den fjerde evalueringsrapport for 2007 fra Det Mellemsstatslige Klimapanel (IPCC) kan hindre opfyldelse af millenniumudviklingsmålene, idet landbrugsproduktionen i visse afrikanske lande forventes at falde med op til 50 % inden 2020, og drikkevandsforsyningen forventes at være utilstrækkelig på en række småøer i Caribien, Afrika og Stillehavet,

Betydningen af hiv/aids

- S. der henviser til, at De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation har vurderet, at syv millioner landbrugsarbejdere siden 1985 er døde af aids i de 25 mest påvirkede lande i Afrika, og at yderligere 16 millioner forventes at dø inden for de næste to årtier,
- T. der henviser til, at der i de ti værst ramte lande i Afrika forventes et fald i arbejdsstyrken på mellem 10 og 26 %, hvilket udgør en alvorlig trussel mod folkesundheden og den sociale og økonomiske udvikling i Afrika, hvor landbruget spiller en central rolle,
- U. der henviser til, at hiv/aids fortrinsvis påvirker den produktive arbejdsstyrke, idet de ramte regioner tømmes for fødevarereproducenter og landbrugere, hvilket betyder, at landbrugssektoren vil blive udtyndet i flere generationer fremover,
- V. der henviser til, at problemerne i forbindelse med små landbrugere og hiv/aids er uløseligt forbundet med hinanden, da en bæredygtig sektor af små landbrugere er vigtig ikke kun for at kunne betale for antiretrovirale lægemidler, men også for at kunne tilvejebringe den afbalancerede og sunde diæt, der er nødvendig, for at disse lægemidler er effektive,
- W. der henviser til, at der bør udvikles strategier til håndtering af dette problem (adgang til land, kredit og medicin) samt nye værktøjer, som er målrettet mod de særlige behov, som landbefolkningen, der er ramt af pandemien, har, herunder især ældre, kvinder og svækkede voksne,

Landbrug i den nationale udviklingspolitik og AVS-EU-samarbejdet

- X. der henviser til, at hverken de nationale regeringer eller EU's politikker på udviklingssamarbejdsområdet prioriterer udvikling af landbrug og landdistrikter på trods af, at størstedelen af de fattige befolkningsgrupper i AVS-landene bor i landområder,
- Y. der henviser til, at kun fire ud af 78 AVS-stater har opført landbrug som en prioriteret sektor i den niende EUF,
- Z. der henviser til, at strukturtilpasningsprogrammer er blevet tildelt 30,7 % af den niende EUF og transport 21,4 %, mens landudvikling kun er blevet tildelt 7 % og sektorer, der specifikt vedrører landbrug, er blevet tildelt 1,1 %,
- AA. der henviser til, at de fleste producenter er kvinder, som ikke får anerkendelse for deres arbejde, og at deres særlige behov tildeles meget lidt opmærksomhed,
- AB. der henviser til, at der i den tiende EUF kun fokuseres på to hovedsektorer pr. land,

- AC. der henviser til, at adgang til kredit er et alvorligt problem for små landbrugere, og at dette besværliggør deres udvikling,
- AD. der henviser til, at små landbrugere i ugunstigt stillede områder bør prioriteres, idet de traditionelt ikke har modtaget landbrugsstøtte; der henviser til, at princippet om at yde støtte til og investere i fjerne og dårligt stillede områder er et veletableret princip i EU's samhørighedspolitik,
- AE. der henviser til, at EU i øjeblikket er i gang med at udvikle en »støtte til handel«-strategi, som kan føre til øget støtte til små landbrugere,
1. mener, at AVS-EU-udviklingssamarbejdspolitikken bør baseres på en anerkendelse af AVS-staternes ret til at beskytte deres landbrug for at sikre de små landbrugere en acceptabel indkomst, øge den lokale produktion, garantere fødevarerikkerheden og opnå selektiv markedsåbning, således som det er sket i Europa;
 2. mener, at bekæmpelsen af fattigdom og fødevarerikkerhed skal omfatte en fjernelse af de strukturelle årsager til fattigdom i udviklingslandene og opfordrer i denne forbindelse til gennemførelse af foranstaltninger til fremme af adgang til jord, vand og biodiversitetsressourcer og til fremme af en politik for lokal støtte til bæredygtige små landbrug;
 3. støtter Maputo-erklæringen ⁽¹⁾ fra statsoverhovederne for de afrikanske stater, som anerkender landbrugets centrale rolle i bekæmpelsen af fattigdom og behovet for at øge budgetstøtten med 10 % i denne sektor;
 4. mener, at landbrugernes organisationer skal anerkendes som vigtige aktører i initiativer, der påvirker landdistrikterne og landbrugssektoren, og at de skal inddrages i den ikke-statslige aktørgruppe, som EU regelmæssigt hører; mener navnlig, at de små landbrugere, der lever på et eksistensminimum, skal repræsenteres på tilstrækkelig måde;

Omlægning af EUF-bevillingerne

5. anmoder både EU og AVS-landene om at ændre sin politik ved at gøre landbrug til en central del af EUF-programmerne og således tage hensyn til, at størstedelen af den fattige befolkning i AVS-landene lever i landdistrikter;
6. anmoder EU om at støtte en strukturel ændring af fattige landes produktion, så deres produktionsstruktur føres væk fra eksport, og økonomien i stedet føres mod en bæredygtig udviklingsstrategi internt i regionen, hvorunder der tages hensyn til befolkningernes reelle behov, og hvor målet er at reducere afhængigheden af industrialiserede lande og at opbygge hjemmemarkeder og regionale markeder;
7. gentager vigtigheden af at gøre tilstrækkelige midler tilgængelige med henblik på at støtte overholdelsen af krav inden for mærkning, pakning og sundhedsmæssige forhold i forbindelse med produkter fra små landbrugere, som eksporteres til regionale markeder og EU, herunder uddannelse af landbrugere;
8. gentager vigtigheden af at træffe passende foranstaltninger, som gør det muligt for små landbrugere, især kvinder, at investere i en forbedring af de lokale produktionsprocesser;
9. henstiller, at der ydes flere midler til organisationerne, som betjener landsamfundene, og producenter under EUF-finansiering inden for rammerne af AVS-EU Cotonou-aftalen;
10. anmoder om EUF-bistand til omlægning til økologisk drift, hvor det er muligt, med henblik på at fremme bæredygtig produktion på langt sigt samt at øge pr. kilo produceret;

⁽¹⁾ Maputo-erklæringen fra det fjerde topmøde for stats- og regeringschefer i AVS-landene den 23. og 24. juni 2004 »Sammen skaber vi vores fremtid« (AVS/28/010/04 final).

11. anmoder om EUF-bistand til moderne afsaltning af havvand og forbedring af vandkvalitetsteknologien i alle områder, hvor vandressourcerne er begrænsede;
12. anmoder om EUF-bistand til at mindske brugen af kapitalintensive pesticider og kunstgødning med henblik på at skabe mere bæredygtige og lokalt tilpassede alternative kilder til næringsstoffer og plantebeskyttelse;
13. anmoder om, at små landbrugere, som lever på et eksistensminimum, prioriteres i udviklingsstrategipolitikkerne i AVS-landene og EU, da de udgør en høj andel af AVS-landbrugerne og er særligt sårbare;

Unfair vilkår for udveksling af varer

14. mener, at visse frihandelsaftaler mellem ulige partnere har forværret fattigdommen, påvirker fødevarer-sikkerheden negativt og bidrager til en forværring af situationen i visse nettofødevarieimporterende AVS-lande; anmoder EU og medlemsstaterne om at anerkende dette i forbindelse med tildelingen af ressourcer under tilpasningen af den offentlige udviklingsbistand til handelsrelaterede krav;
15. bemærker, at den frihandelspolitiske pakke, som er udarbejdet af donerne, og som omfatter drastiske reduktioner af toldsatterne på import, har resulteret i en stigning i importen af fødevarer i flere afrikanske lande: mængden af ris importeret til Burkina Faso er steget fra 99 000 tons i 1996 til 137 808 tons i 2000, den lokale produktion af uskallet ris er faldet fra 111 700 tons i 1997 til 66 300 tons i 2001, og importeret ris i Cameroun dækker i dag 87 % af befolkningens behov til skade for de lokale producenter;

ØPA'er og AVS-drevet regional integration

16. anmoder AVS-staterne om at opbygge en solid, funktionel, bæredygtig og supplerende regional integration, før der tages stilling til frihandelsaftalen mellem EU og/eller tredjelande og mener, at AVS-drevet regional integration bør være en forudsætning for at indgå udviklingsorienterede økonomiske partnerskabsaftaler;
17. bemærker med overraskelse, at den regionale konfiguration med hensyn til forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler, ikke altid er i overensstemmelse med de eksisterende regionale strukturer, inden for hvilke AVS-staterne løbende udvikler sig;
18. anmoder parterne i de igangværende ØPA-forhandlinger om at sikre, at forpligtelsen til at sikre de fordele, som er indeholdt i garantierne i den eksisterende handelsordning, opretholdes og overholdes, således at ingen AVS-lande stilles ringere i fremtiden med hensyn til handelsrelateret bistand;
19. mener, at de nuværende forhandlinger om en frihandelsaftale under de økonomiske partnerskabsaftaler er en alvorlig trussel mod den lokale produktion i AVS-staterne, hvis de skaber konkurrence mellem to landbrugssystemer med store forskelle, hvad angår produktivitet, politik og EU-støtte, og anmoder kraftigt EU om at tage hensyn til de lokale regeringers synspunkter;
20. påpeger, at retfærdig handel mellem nord og syd omfatter betaling af en rimelig pris for ressourcer og landbrugsprodukter fra udviklingslandene, dvs. en pris, som afspejler såvel interne som eksterne omkostninger, samtidig med at minimumskriterierne for arbejdsforhold og aflønning af arbejdsstyrken samt miljøbeskyttelse respekteres; anmoder indtrængende EU og AVS om at øge deres støtte til fair trade i overensstemmelse med forpligtelsen i artikel 23, litra g) i Cotonou-aftalen;
21. understreger behovet for at støtte offentlige og regionale udviklingsprocesser i AVS-landene; anmoder om, at lokale strukturer og regionale netværk til landbrugsproduktion og distribution styrkes;
22. opfordrer indtrængende til, at der udvikles og anvendes alment tilgængelige finansieringsinstrumenter til økonomisk svage producenter; understreger vigtigheden af små og mellemstore låneprogrammer til fremme af udviklingen i landdistrikter og støtte af lokale producenter, lokale kooperativer og til oprettelse af nye virksomheder, navnlig af kvinder;

Klimaændringer

23. påpeger den ødelæggende indflydelse, som klimaændringerne har på sårbare lande, idet antallet af situationer, hvor fødevarerhjælp er nødvendig, som hvert år opstår i Afrika, er tredoblet siden midten af 80'erne, og alene i 2006 har mere end 25 mio. afrikanere været ofre for fødevarerkriser;
24. bemærker, at det fastslås i en undersøgelse foretaget af Verdenssundhedsorganisationen (WHO) i 2005, at der er en direkte forbindelse mellem de globale klimaændringer og den øgede forekomst af malaria, underernæring og diarre, hvilket betyder, at disse sygdomme og andre risici for menneskers sundhed vil sprede sig hurtigere i Afrika, fordi man er dårligt rustet til at håndtere dem;
25. anmoder AVS- og EU-landene om at gøre klimaændringerne til et centralt punkt i deres strategiske udviklingspolitik og at tage fat på den trussel, som den globale opvarmning udgør for fødevarerproduktionen, som en FN-rapport har forudsagt vil være faldet med 5 % i 2080, samtidig med at mellem 25 og 40 % af Afrikas naturlige habitat også kan gå tabt, og 30 % af dets kystnære infrastruktur kan blive ødelagt;
26. anmoder EU om at opfylde sin målsætning om en temperaturstigning på højst 2 grader, en nødvendig investering, som skal foretages af de industrialiserede lande;
27. kræver, at der foretages en miljømæssig konsekvensanalyse af aftalerne om handelsliberalisering for at fastslå de økologiske omkostninger og indvirkninger på fødevarer sikkerhed, energikilder og den globale opvarmning;

Bekæmpelse af hiv/aids

28. udtrykker sin alvorlige bekymring for den potentielt skadelige virkning af hiv/aids på den bæredygtige udvikling i AVS-landene, især sygdommens indvirkning på selvforsyningslandbrug og erhvervmæssig landbrugsdrift som følge af den formindskede arbejdsstyrke inden for landbruget og tabet af arbejdskraft med landbrugsfaglig viden og uddannelse, hvoraf konsekvensen vil være et fald i produktiviteten, faldende beskæftigelsesmuligheder og fødevarer sikkerhed;
29. mener, at bekæmpelsen af hiv/aids bør være et centralt punkt for AVS-staternes regeringer og EU's udviklingspolitikker med henblik på at tage højde for de ødelæggende konsekvenser af hiv/aids for fødevarer sikkerheden og den socioøkonomiske udvikling, og at foranstaltninger til bekæmpelse af hiv/aids tilsvarende skal forbindes med landbrugsprogrammerne og programmerne for udvikling af landdistrikterne;
30. mener, at den høje pris på medicin til bekæmpelse af hiv/aids og andre sygdomme, som kan helbredes, er en alvorlig trussel for AVS-staternes landbrugsproduktion og udviklingen af landdistrikterne;

Støtte landbruget og give befolkningerne tillid til fremtiden

31. understreger, at de strukturelle tilpasningspolitikker, som de internationale finansielle institutioner og EU har fulgt siden 1980'erne, som udelukkende er baseret på økonomisk deflation gennem monetære foranstaltninger, markedsøkonomiske principper og mindre statslig involvering, ikke er nok til at mindske fattigdommen;
 32. anmoder om, at al EU-eksportstøtte afskaffes omgående, da den i alvorlig grad underminerer den lokale fødevarerproduktion;
 33. glæder sig i denne forbindelse over den beslutning, som EU traf på WTO's konference i Hongkong i 2005 om at fjerne landbrugsstøtten i 2013 og anmoder indtrængende om, at denne beslutning gennemføres;
 34. anmoder om, at medlemslandene og Europa-Kommissionen forpligter sig til at tage fat på de strukturelle årsager til den massive migration ved at ændre deres nuværende politikker, herunder om dumpning af EU-produkter på markeder i den tredje verden, for at gøre det muligt for afrikanske lande at beskytte og opbygge deres økonomi og sikre en værdig indtægt for befolkningen og således give dem et håb for fremtiden;
 35. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Europa-Kommissionen.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om migrationen af uddannede arbejdstagere og dens konsekvenser for den nationale udvikling**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Wiesbaden (Tyskland) den 25.-28. juni 2007,
- der henviser til artikel 177, 178, 179, 180, 181 og 181a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonou-aftalen) ⁽²⁾ og ændret i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽³⁾, og navnlig aftalens artikel 13 om migration,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Migration og udvikling: Nogle konkrete retningslinjer« ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »EU's handlingsstrategi vedrørende sundhedspersonalekrisen i udviklingslandene« ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet med titlen »Bidrag til EU's holdning til FN-dialogen på højt niveau om international migration og udvikling« ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet — Den samlede migrationsstrategi efter det første år: Mod en europæisk helhedspolitik for migration ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens politikplan for lovlig migration ⁽⁸⁾,
- der henviser til topmødet mellem stats- og regeringschefer i Den Afrikanske Union, som blev holdt i Khartoum den 23.-24. januar 2006, som bekræftede migrationens omfang og dens indvirkning på udviklingsprocessen,
- der henviser til rapporten, som blev vedtaget på plenarforsamlingen på ekspertmødet om migration i marts 2006, hvor eksperter fra EU, Latinamerika og Caribien deltog,
- der henviser til Bruxelles-erklæringen og handlingsstrategien vedrørende asyl, migration og mobilitet, som blev vedtaget på det første møde blandt AVS-ministre for asyl, migration og mobilitet, der blev holdt i Bruxelles den 13. april 2006,
- der henviser til den fælles EU-Afrika-erklæring om migration og udvikling, vedtaget på ministerkonferencen mellem EU og Afrika afholdt i Tripoli den 22.-23. november 2006,
- der henviser til resultaterne af ministerkonferencen mellem EU og Afrika om migration og udvikling afholdt i Rabat den 10.-11. juli 2006,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution om international migration og udvikling ⁽⁹⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i december 2005, marts 2006 og december 2006,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 28. juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).

⁽²⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 287 af 28.10.2005, s. 4.

⁽⁴⁾ KOM(2005)0390.

⁽⁵⁾ KOM(2005)0642.

⁽⁶⁾ KOM(2006)0409.

⁽⁷⁾ KOM(2006)0735.

⁽⁸⁾ KOM(2005)0669.

⁽⁹⁾ A/RES/61/208.

- der henviser til resultaterne af FN's Generalforsamlings dialog på højt plan om migration og udvikling afholdt i New York den 14.-15. september 2006,
 - der henviser til FN's generalsekretærs rapport med titlen »International Migration and Development« ⁽¹⁾,
 - der henviser til rapport fra Den Globale Kommission om International Migration fra oktober 2005 med titlen »Migration in an interconnected world: New directions for action« ⁽²⁾,
 - der henviser til rapport fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling fra juni 2006 med titlen »Effects of migration on sending countries: what do we know?«,
 - der henviser til rapport fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling fra 2002 med titlen »International mobility of the highly skilled«,
 - der henviser til rapport fra Verdensbanken med titlen »Global Economic Prospects 2006: Economic Implications of Remittances and Migration« ⁽³⁾,
 - der henviser til rapport fra FN's udviklingsprogram fra 2001 med titlen »Human Development Report 2001«,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2006 om udvikling og migration ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø (AVS-EU/100.012/07/fin.),
- A. der henviser til, at enkeltpersoners ret til at flytte til udlandet er en umistelig menneskerettighed,
- B. der henviser til, at international migration er blevet et prioriteret punkt på den internationale dagsorden og for nylig blev taget op af politikere på globalt, europæisk, euro-afrikansk og EU-AVS-statsniveau, og at der er en stigende anerkendelse af, at migration og udvikling er tæt forbundet med hinanden og påvirker hinanden,
- C. der henviser til, at der i politiske kredse er en stigende enighed om, at en bedre håndtering af migration vil kunne skabe meget store fordele, muligvis større end fjernelsen af hindringer for verdenshandlen,
- D. der henviser til, at EU både på fællesskabs- og medlemsstatsplan endnu ikke har vedtaget en integreret migrationspolitik, og at migrations-, udviklings-, handels- og sikkerhedspolitik forvaltes af forskellige ministerier uden forbindelse til hinanden,
- E. der henviser til, at der internationalt ikke er enighed om de reelle konsekvenser af migrationen af (højt)uddannede for oprindelseslandene, og at hjerneflugtsdebatten fortsat er kendetegnet ved stor forvirring og frustration, især på grund af mangel på pålidelige statistiske data og manglende konsekvensanalyser af potentielle politiske anbefalinger til håndtering af fænomenet hjerneflugt,
- F. der henviser til, at emnet hjerneflugt ikke er blevet tilstrækkeligt behandlet inden for rammerne af dialogen mellem EU og AVS-landene,
- G. der henviser til, at over 10 % af den videreuddannede voksne befolkning i de fleste AVS-lande er emigreret til EU, Nordamerika og andre udviklede lande, og at Afrika syd for Sahara er den region, der er hårdest ramt af migrationen af uddannede arbejdstagere, idet stort set hele regionen er vidne til en migrationsgrad til OECD-lande for den videreuddannede befolknings vedkommende på over 20 % ⁽⁵⁾ og i visse små lande på alarmerende 80 % ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ A/60/871.

⁽²⁾ www.gcim.org.

⁽³⁾ <http://www.worldbank.org/globaloutlook>.

⁽⁴⁾ P6_TA(2006)0319.

⁽⁵⁾ OECD's rapport med titlen »Effects of migration on sending countries: what do we know?« (2006).

⁽⁶⁾ Rapport fra FN's generalsekretær med titlen »International migration and development« (A/60/871).

- H. der henviser til, at mens verdens centrum for migration er Asien og Latinamerika, kommer EU's højtuddannede migranter hovedsageligt fra Afrika (13,5 % af de højtuddannede EU-borgere, der ikke er født i et OECD-land) ⁽¹⁾,
- I. der henviser til, at statistiske oplysninger om migrationsstrømme fra visse lande i Afrika ofte er ukorrekte og forældede, hvilket bevirker, at de politiske beslutningstagere mangler et vigtigt værktøj, som er uundværligt i beslutningstagningsprocessen,
- J. der henviser til, at hjerneflugten ifølge FN's udviklingsprogram er ensbetydende med tab af milliarder af dollar for udviklingslandene ⁽²⁾, i betragtning af, at viden er en afgørende faktor for vækst i en globaliseret verden,
- K. der henviser til, at hjerneflugten i Afrika syd for Sahara kan føre til mangel på arbejdskraft på vigtige områder, særligt sundheds- og uddannelsesområdet, og få ødelæggende konsekvenser for forsyningen og kvaliteten af sådanne vigtige serviceydelser,
- L. der henviser til, at når faglærte migranter forlader deres oprindelsesland, betyder det tab af skatteindtægter for landet og i værste fald et tab, eller i bedst fald intet direkte afkast af den investering, der er gjort i uddannelse og efteruddannelse af dem, samt et direkte tab af kompetencer og erfaringer, der kunne bidrage til landets udvikling,
- M. der henviser til, at hjerneflugt bremser innovationsprocessen i afsenderlandene, hvilket yderligere hæmmer den økonomiske vækst,
- N. der henviser til, at hjerneflugt kan have sociale følger for familiens sammensætning, lighed mellem kønnene og børns uddannelse og sundhed,
- O. der henviser til, at migration påvirker vækst, sundhed og uddannelse hos børn af migranter såvel positivt (pengeoverførsler kan bidrage til at bekæmpe børnearbejde og øge den andel af udgifterne, som husholdningerne bruger på uddannelse og sundhed) som negativt (opsplitning af familier og stress samt mindre tilsyn fra forældrenes side kan føre til skolefravær og dårligere resultater),
- P. der henviser til, at mange EU-lande har vedtaget lovgivning, der gør det lettere for uddannede arbejdstagere at få indrejsetilladelse, især gennem indførelsen af selektive adgangskriterier for migranter under begrebet »chosen migration«, og dermed kommer i en konkurrencesituation med Nordamerika om at tiltrække flest dygtige borgere fra udviklingslandene, hvilket har forværret bortsvivningen af færdigheder fra mange lande i Syd — i de afrikanske lande syd for Sahara på drastisk vis,
- Q. der henviser til, at mens EU og AVS-landene har forpligtet sig til at arbejde mod at opfylde millenniumudviklingsmålene, bl.a. mål nr. 2 (folkeskoleundervisning for alle), mål nr. 4 (nedbringelse af børnedødeligheden), mål nr. 5 (forbedring af mødrenes sundhed) og mål nr. 6 (bekæmpelse af HIV/AIDS, malaria og andre sygdomme), kan opfyldelsen af disse mål være truet af den voldsomme afvandring af professorer, doktorer og sygeplejersker fra Afrika syd for Sahara til OECD-lande og vanskeliggøres af manglen på internationale lovgivningsmæssige rammer, der har til formål at sikre, at målene nås,
- R. der henviser til, at uddannedes migration fra udviklingslande til EU forstærkes af økonomiske faktorer (fattigdom, underudvikling, lave lønninger, dårligt uddannelsessystem, aldrende og faldende befolkning i OECD-lande, som medfører mangel på arbejdskraft), politiske faktorer (vold, konflikter, politisk undertrykkelse især af intellektuelle, som forværres af deres eksil) og — hovedsageligt for afrikanske landes vedkommende — af geografisk nærhed, fælles sprog og koloniale eller historiske bånd,
- S. der henviser til, at manglen på arbejdskraft i de europæiske lande har en negativ effekt, idet den dræner AVS-landene for uddannet arbejdskraft, hvorved den bidrager til at sænke livskvaliteten og kvaliteten af de sociale ydelser i AVS-landene,

⁽¹⁾ OECD's rapport med titlen »Effects of migration on sending countries: what do we know?« (2006).

⁽²⁾ UNDP's rapport om menneskelig udvikling, 2001.

- T. der henviser til, at problemerne i forbindelse med ulovlig eller tvungen migration angribes ud fra en sikkerhedsmæssig frem for ud fra en bredere udviklingsmæssig indfaldsvinkel, hvor der tages højde for migrationsproblemerne i udviklingsstrategierne,
- U. der henviser til, at uddannedes migration kan have positive konsekvenser for den enkelte migrant og bedre økonomiske perspektiver og højere løn for såvel vedkommendes familie i oprindelseslandet som for oprindelseslandet i sig selv, navnlig gennem overførslen af penge,
- V. der henviser til, at det er af største vigtighed at bemærke, at migration kan bidrage positivt til at fremme en bedre forståelse mellem civilisationer og kulturer og til at tilsidesætte postkolonistiske og territoriale opdelinger gennem etablering af relationer mellem stater og befolkninger,
- W. der henviser til, at en vanskelig integration af migranter i modtagerlandene, diskrimination og manglende udnyttelse af deres kvalifikationer, såkaldt brain waste (det fænomen, at migranter ansættes til job, som de er overkvalificerede til), kan lægge en dæmper på deres karrierestrid,
- X. der henviser til, at pengeoverførsler er den anden vigtigste kilde til fremmedkapital for udviklingslandene, har en positiv indflydelse på oprindelseslandet (navnlig en stigning i migrantfamiliens indkomst og en stigning i forbrug og investering — hvilket til gengæld skaber økonomisk vækst) og modvirker cykliske bevægelser under økonomiske kriser, krige og naturkatastrofer, men at op til 20 % af overførslernes værdi ædes op af transaktionsomkostninger,
- Y. der henviser til, at eksperter og praktikere har sat spørgsmålstegn ved effekten af frivillige adfærdskodekser for etnisk rekruttering (som i visse tilfælde ikke er helt i overensstemmelse med bestemmelserne, som er fastlagt af Den Internationale Arbejderorganisation (ILO)), især når de begrænses til den offentlige sektor,
- Z. der henviser til, at cirkulær migration (som giver migranten mulighed for at bevæge sig mellem oprindelseslandet og destinationslandet) skaber ægte international mobilitet, fremmer international bevidsthed og indebærer store muligheder for udvikling i såvel værtslande som oprindelseslande og derfor bør fremmes og gøres lettere,
- AA. der henviser til, at migranternes tilbagevenden har større chance for at afhjælpe hjerneflugt og forbedre udviklingen, når den er baseret på migranternes frivillige tilbagevenden til deres oprindelsesland, især hvis den støttes på tilstrækkelig vis,
- AB. der henviser til, at tilbagevendende migranter paradoksalt nok kan være meget vanskelige at genintegrere i deres oprindelseslande og også kan være mere sårbare over for arbejdsløshed i deres hjemland end folk, der ikke tidligere er migreret,
- AC. der henviser til, at der er bevis for, at nationale eller tværnationale migrationsforeninger, f.eks. diasporaer, og kanalisering af sådanne diasporaers aktiviteter mod udvikling — et fænomen, der kaldes »samudvikling« — kan give meget positive resultater for både modtager- og afsenderlandet,
- AD. der henviser til, at den aldrende befolkning i Europa vil lægge endnu mere pres på det uddannede arbejdsmarked og således øge de allerede synlige problemer, og det er derfor nødvendigt med en bedre og mere ansvarlig styring af migrationen af uddannet arbejdskraft i både EU-landene og AVS-landene,
- AE. der henviser til, at standardløsninger ikke passer til alle; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at undersøge AVS-landenes arbejdsmarkeder grundigere for at bygge bro over informationskløften og tage fat på problemerne i forbindelse med migration af uddannet arbejdskraft,
1. opfordrer EU-medlemsstaterne og AVS-landene til at øge deres indsats for at opfylde deres forpligtelse til at indfri millenniumudviklingsmålene, især målet om at halvere den ekstreme fattigdom i verden inden 2015;
 2. understreger, at de potentielle fordele ved en velforvaltet international migration kan være større end fordelene ved friere international handel;

3. påpeger, at en dårlig og usammenhængende migrationspolitik har enorme konsekvenser i form af menneskelige lidelser og permanent underudvikling;
4. opfordrer på det kraftigste EU og AVS-landene til at håndtere migrationsudfordringerne, herunder hjerneflugt, i en sand partnerskabsånd for udvikling på grundlag af Cotonou-aftalen, navnlig aftalens artikel 13, og til at udarbejde særlige migrationspolitikker og -ordninger for de udviklingslande, hvor migrationen af uddannede i vid udstrækning sker, under særlig hensyntagen til afrikanske lande syd for Sahara, med henblik på at reducere de negative økonomiske og sociale konsekvenser af uddannedes migration;
5. udtrykker bekymring for Europa-Kommissionen og EU's medlemsstaters aktuelle migrationspolitik, som i højere grad fokuserer på sikkerhedsprioriteter end på udviklingsprioriteter;
6. er bekymret over EU's eventuelle godkendelse af forskelsbehandling blandt forskellige kategorier af migranter og anmoder Europa-Kommissionen om at forebygge dette; anmoder derfor Kommissionen om at udvide de fordelagtige arbejds- og opholdsbetingelser for højt uddannede migranter, som foreslås i politikplanen for lovlig migration ⁽¹⁾, og som snart vil blive fastlagt i et direktiv, til alle migranter, f.eks. en EU-arbejdstilladelse (et EU »green card«), der udstedes af én medlemsstat, men har gyldighed i hele EU;
7. understreger, at EU's udviklingsbistand skal have udryddelse af fattigdom som mål og derved rette sig mod nogle af de årsager, der ligger til grund for migration;
8. understreger behovet for integrerede migrationspolitikker på internationalt, regionalt (herunder på EU- og AVS-niveau) og nationalt plan ved at sikre ligestilling af migrationsanliggender i fattigdomsbekæmpelsesstrategier og sammenhæng mellem alle politikområder, der kan påvirke migration, f.eks. landbrug, fiskeri, handel, udvikling, sikkerhed, retlige og indre anliggender;
9. opfordrer på det kraftigste Kommissionen, EU-medlemsstaterne og AVS-landene til sammen at korrigere migrations- og udviklingspolitikken og udforske synergier mellem dem med henblik på at øge effekten af begge politikker;
10. opfordrer EU's medlemsstater, internationale mellemstatslige institutioner og andre relevante institutioner til at udarbejde og gennemføre forebyggende foranstaltninger og strategier, som har til formål at udrydde racediskrimination, fremmedhad, etnocentrisme og dermed forbundet intolerance mod migranter fra AVS-landene;
11. mener, at en fælles migrationspolitik på EU-plan kræver en udvidelse af den fælles beslutningsprocedure og kvalificeret flertalsafstemning i Rådet, og opfordrer Rådet til at handle derefter;

Adfærdskodeks

12. bifalder konklusionerne fra Rådets møde i april 2006 om at løse problemet med manglende arbejdskraft i udviklingslandenes sundhedssektor;
13. opfordrer Kommissionen og EU-medlemsstaterne til som anført i konklusionerne fra april 2006 at udvikle og gennemføre en EU-adfærdskodeks (som er i overensstemmelse med ILO's bestemmelser) for etnisk rekruttering af sundhedspersonale og roser de EU-medlemsstater, som allerede har gjort det, f.eks. Det Forenede Kongerige;
14. anbefaler, at omfanget af EU's adfærdskodeks udvides til andre vigtige områder som f.eks. uddannelse, og at en forbedret kodeks baseres på det mål, at både offentlige og private rekrutterere skal vedtage en etisk kodeks for, eller endnu bedre afstå fra, at ansætte uddannede migranter, som arbejder inden for et område, hvor der i deres oprindelsesland er stor mangel på arbejdskraft;

⁽¹⁾ KOM(2005)0669.

15. støtter bilaterale og multilaterale aftaler mellem oprindelseslande og modtagende lande for at:
 - i) øge bidraget til udvikling;
 - ii) opbygge menneskelig og institutionel kapacitet for at maksimere fordelene ved migration;
 - iii) forbedre de sociale og økonomiske forhold i oprindelseslandene for at minimere de faktorer, der får mennesker til at forlade deres hjem for at forbedre deres vilkår; og
 - iv) fremme interesseskabende og bevidstgørende aktiviteter;
16. understreger, at en frivillig adfærdskodeks for etnisk rekruttering, især når den begrænses til den offentlige sektor, er et godt tiltag, men under ingen omstændigheder er tilstrækkeligt til at håndtere konsekvenserne af uddannedes massive migration — der kræves tilskyndelsesforanstaltninger i såvel oprindelseslandene som modtagerlandene;

Investering i uddannelse

17. opfordrer EU og AVS-landene til at øge investeringerne i almen og erhvervsfaglig uddannelse i udviklingslandene kraftigt med særlig fokus på sektorer, der mangler arbejdskraft, navnlig sundheds- og uddannelsessektoren;
18. anmoder EU-landene og AVS-landene om at oprette nationale og regionale ekspertisecentre, særlig i form af universiteter og forskningsinstitutter og navnlig inden for sundhed og uddannelse; anmoder endvidere EU- og AVS-landene om at oprette disse tværfaglige ekspertisecentre ved hjælp af midler fra Den Europæiske Udviklingsfond, hvor det er muligt, i alle sektorer, som er nødvendige for økonomisk vækst og bæredygtig udvikling;
19. mener, at EU-medlemsstaterne og udviklingslandene bør vedtage proaktive initiativer til opbygning af færdigheder ved at investere betragtelige ressourcer i uddannelse; gentager sin støtte til »20/20«-målsætningen om, at 20 % af den offentlige støtte fra Nord og 20 % af de nationale budgetter i Syd bevilges til grundlæggende sociale serviceydelser (sundhed og uddannelse);
20. opfordrer udviklingslandene til at investere udbytte fra olieboomet i langsigtede strategier og programmer inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse og at anvende disse indtægter på en gennemsigtig måde;
21. opfordrer AVS-landene til at udvikle de potentielle ressourcer til økonomisk vækst og at være særlig opmærksomme på at udvikle de menneskelige ressourcer og skabe beskæftigelse i alle relevante sektorer for at stimulere uddannet arbejdskraft til at blive i eller vende tilbage til deres oprindelsesland;
22. opfordrer Europa-Kommissionen til at samarbejde med AVS-sekretariatet om at finde økonomiske støtteinitiativer i henhold til Cotonou-aftalen, som kan gøre det muligt for oprindelseslandene at forbedre deres økonomiske profil og nedbringe antallet af ulovlige migranter og derved bidrage til at reducere spændingen mellem partnerlandene i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU;
23. anmoder EU's medlemsstater om at leve op til deres Lissabon-mål, f.eks. at forbedre kvaliteten af uddannelse og øge andelen af kvinder, som deltager på arbejdsmarkedet for at øge det samlede antal af uddannede arbejdstagere i EU;

Brain waste

24. understreger de negative konsekvenser af brain waste for alle involverede parter, idet værtslandene ikke kan gøre brug af migrantens færdigheder, oprindelseslandene konfronteres med et investeringstab, og migranten udfører et arbejde, som vedkommende er overkvalificeret til;
25. opfordrer på det kraftigste Kommissionen, EU-medlemsstaterne og AVS-landene til at træffe afgørende foranstaltninger til imødegåelse af brain waste, f.eks. en international eller bilateral anerkendelse af eksamensbeviser og færdigheder og en klar indsats til bekæmpelse af diskrimination i forbindelse med rekruttering;
26. anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag til oprettelse af et europæisk system for anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser;

Pengeoverførsler

27. minder om, at pengeoverførsler er og bør forblive private midler, at enkeltpersoner ikke kan tvinges til at anvende pengeoverførsler, og at pengeoverførsler under ingen omstændigheder kan erstatte den officielle udviklingsbistand (ODA);
28. opfordrer EU og AVS-landenes regeringer til at udarbejde og gennemføre politikker, der kan maksimere de positive konsekvenser af pengeoverførsler ved at sikre større, hurtigere, billigere og bedre kanaliserede pengestrømme, navnlig ved at begrænse bureaukratiet og forbedre bankernes tjenester i forbindelse med små transaktioner uden at overregulere markedet;
29. opfordrer navnlig Kommissionen, EU-medlemsstaterne og AVS-landene til at gennemføre politikker, der har til formål at:
 - forbedre og øge migranternes og deres familiers adgang til finansielle institutioner (banking the unbanked) ⁽¹⁾,
 - støtte og aktivt tilskynde finansielle institutioner til at undersøge strategier, der kan mindske omkostningerne ved overførsel af penge, navnlig gennem udvikling af brugen af ny teknologi,
 - stimulere overførslen af penge ved hjælp af skattefritagelse både i oprindelseslandet og destinationslandet,
 - tilskynde kanaliseringen af pengeoverførsler til udviklingsprojekter (der hovedsageligt fokuserer på uddannelse og sundhed) ved at supplere pengeoverførsler med bidrag fra de nationale og lokale regeringer (matching funds) ⁽²⁾,
 - udvikle innovative finansielle produkter for migranter, f.eks. skattefrie »udviklingsopsparinger«, konti i modtagerlandene, som migranterne kan indsætte penge på med henblik på senere overførsel,
 - kanalisere pengeoverførsler til erhvervsinvesteringer ved at lette låneadgangen for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder og ved at forbedre migranternes og deres familiers økonomiske forståelse,
 - øge hurtigheden og sikkerheden for pengeoverførsler med henblik på at tilskynde migranter til at anvende gængse overførselssystemer og sikre gennemsigtigheden af finansielle transaktioner via »uformelle kanaler«, navnlig hawala-netværket;
30. advarer imidlertid mod risikoen for at overregulere finansielle strømme, hvilket vil kunne hæmme eller vanskeliggøre pengestrømmen; opfordrer EU-medlemsstaterne og Europa-Parlamentet til at tage denne bekymring i betragtning i forbindelse med gennemgangen af Kommissionens forslag til et direktiv om betalingstjenester på det indre marked ⁽³⁾;

Cirkulær migration

31. opfordrer EU-medlemsstaterne og AVS-landene til at fremme cirkulær migration ved at vedtage konkrete tiltag, der kan øge fleksibiliteten omkring kravene og procedurerne i forbindelse med indrejse og tilbagevenden i både oprindelseslandet og destinationslandet, og ved at sikre længere og mere fleksible kontrakter og mulighed for genindrejse for cirkulære migranter;
32. opfordrer EU-medlemsstaterne og AVS-landene til at fremme cirkulær migration ved at oprette ordninger om »dobbeltstillinger« for personale i den offentlige sektor i landene i Syd (lærere, forskere og læger); opfordrer endnu engang Kommissionen til at foretage en undersøgelse af medlemsstaternes erfaringer med »dobbeltstillinger«;
33. mener, at direktivet om højtuddannede arbejdstagere, der i øjeblikket er under udarbejdelse i Kommissionen, bør tage behørigt hensyn til uddannede migranternes status med henblik på at tilskynde dem til cirkulær migration og/eller midlertidig tilbagevenden;
34. opfordrer EU-medlemsstaterne og AVS-landene til at iværksætte nødvendige tiltag, der kan sikre pensionsoverførsel og overførsel af sygeforsikring for migranter, der vender tilbage til deres oprindelsesland, og giver dem mulighed for at komme tilbage og modtage sundhedsydelser i det land, hvor ydelserne blev tilvejebragt;

⁽¹⁾ Som udtrykt af det britiske underhus' internationale udviklingsudvalg.

⁽²⁾ Disse politikker er med succes blevet gennemført af det mexicanske »Dos por uno«-program og det italienske »Juntos por los Andes«-initiativ.

⁽³⁾ KOM(2005)0603.

35. opfordrer EU-medlemsstaterne og AVS-landene til at undersøge aftalerne om dobbelt statsborgerskab med henblik på at tilskynde til cirkulær migration og midlertidig tilbagevenden;
36. opfordrer EU til at give potentielle tilbagevendende migranter mulighed for at komme tilbage til EU inden for en given periode efter deres første tilbagevenden;
37. opfordrer Europa-Kommissionen og andre medlemsstater til at udarbejde særlige initiativer, navnlig en særlig budgetpost, der har til formål at støtte migranternes frivillige tilbagevenden, inden for rammerne af det tematiske program for samarbejde med tredjelande på migrations- og asylområdet, med følgende indhold:
 - involvering af tilbagevendende migranter i udviklingsprogrammer, hvor de med succes kan anvende deres opnåede færdigheder og sikre en egentlig reintegration i samfundet,
 - tilbud til potentielle tilbagevendende migranter om erhvervsmæssige og finansielle incitamenter samt tilstrækkelige infrastrukturer til at udvikle deres erhverv,
 - forbedring af adgangen til lån og uddannelse i virksomhedsledelse for tilbagevendende migranter med henblik på at fremme oprettelsen af små virksomheder;

Diasporaer og samudvikling

38. anerkender vigtigheden af diasporaer og migrationsforeninger for styrkelsen af forholdet mellem EU og oprindelseslandene, navnlig på migrationsområdet; opfordrer til et tættere samarbejde mellem institutioner i udviklingslandene og i EU-medlemsstaterne, herunder i forbindelse med gennemførelsen af samudviklingsprojekter;
39. er af den opfattelse, at samudvikling, som består i at anerkende og støtte diasporaers rolle for udviklingen i oprindelseslandene, fuldt ud bør anerkendes på EU-plan;
40. opfordrer værtslandene og oprindelseslandene til logistisk og finansielt at støtte initiativer fra diasporaer og migrationsforeninger til fremme af migranternes integration, kollektiv overførsel af penge og investeringsprojekter i oprindelseslandene og til udbredelse af oplysninger om erhvervede rettigheder;
41. råder regeringerne i oprindelseslandene til også at udvikle tættere bånd med migranter ved at oprette særlige institutionelle platforme, hvor forskellige offentlige aktører samarbejder;
42. anerkender og tilskynder diasporaers store indsats for at forbedre handel og økonomisk samarbejde mellem værtslandene og oprindelseslandene, navnlig ved at fjerne informationsbarrierer;
43. tilskynder diasporaer til at engagere sig i og fremme deling af færdigheder og viden, navnlig ved at skabe en forbindelse mellem uddannede arbejdstagere, der bor i OECD-lande, og dem, som er forblevet i oprindelseslandene, gennem oprettelsen af tværnationale netværk for videnskabsfolk og forskere, og digitale universiteter og forbedringen af e-læring, og bifalder de programmer, der forvaltes af Den Internationale Organisation for Migration (IOM) og af FN's udviklingsprogram (TOKTEN) på dette område;
44. glæder sig over oprettelsen af afrikanske centre, der forsker i migration, inden for rammerne af den AVS-interne migrationsfacilitet, der kan fungere som kilder til pålidelige data og yderligere værktøjer til vedtagelse af bedre politikker og migrationsforvaltning, navnlig af AVS-regeringerne;
45. glæder sig over den bebudede oprettelse af centre for oplysning om og forvaltning af migration ⁽¹⁾, som vil blive oprettet i henhold til EU-programmet for migration og udvikling i Afrika med det formål at tilvejebringe oplysninger til og støtte potentielle migranter og tilbagevendende migranter, og anmoder EU's medlemsstater om at yde økonomisk og logistisk støtte til disse centre;

⁽¹⁾ Det første center for oplysning om og forvaltning af migration vil blive oprettet i Bamako (Mali).

46. anerkender den store hjælp fra ngo'er til at opnå en bedre håndtering af migrationsstrømmene og især til forbedring af migranters hjælp til udviklingen af deres eget land og kræver en passende støtte til ngo'er, der er aktive på migrationsområdet;
47. understreger, at den rolle, som diasporaerne, migrationsforeningerne og ngo'erne spiller, skal ledsages af en sammenhængende og effektiv migrations- og udviklingspolitik i værtslandene og oprindelseslandene;
48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Europa-Kommissionen og Den Afrikanske Union.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i Darfur

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- der mødtes i Wiesbaden (Tyskland) den 25.-28. juni 2007,
 - der henviser til den endelige rapport af 11. oktober 2006 udarbejdet af ekspertpanelet for Sudan, som blev udpeget i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1591,
 - der henviser til Den Afrikanske Unions beslutning af april 2004 om at oprette Den Afrikanske Unions mission i Sudan (AMIS),
 - der henviser til Darfur-fredsftalen mellem Sudans regering og den største oprørsgruppe, den sudanesiske folkebefrielsesbevægelse/-hær (DPA/A), der blev undertegnet den 5. maj 2006 i Abuja (Nigeria),
 - der henviser til Tripoli-konsensusen om den politiske proces for Darfur, som blev vedtaget i Tripoli den 28. og 29. april 2007,
 - der henviser til trepartsftalen, som blev indgået den 9. april 2007 i Addis Abeba mellem Sudans regering, FN og Den Afrikanske Union om den lille støttepakke og den store støttepakke,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 2,
- A. der henviser til, at FN's doktrin om »ansvar for beskyttelse« indebærer, at andre har ansvar for at yde en befolkning den nødvendige beskyttelse, hvis de nationale myndigheder tydeligvis ikke gør det,
 - B. der henviser til, at Kina er fast medlem af FN's Sikkerhedsråd og en af Sudans privilegerede handelspartnere; der henviser til, at Kina den 10. maj 2007 udnævnte Liu Guijin til særlig udsending for Darfur,
 - C. der henviser til, at Sudan har undertegnet Rom-statutten, hvorved Den Internationale Straffedomstol blev oprettet i 2002, men ikke har ratificeret den,
 - D. der henviser til, at den indsats, som Den Afrikanske Unions styrker har ydet i Darfur, har været prisværdig; der dog også henviser til, at de skal styrkes og gives den logistiske og økonomiske støtte, de har behov for for at kunne opfylde deres mandat effektivt,
1. glæder sig over den sudanske regerings accept af den fælles AU/FN-styrke den 12. juni 2007; minder imidlertid om, at den sudanske regering tidligere har givet tilsagn om at tillade den fælles styrke i Sudan; understreger derfor vigtigheden af at denne indsættes så hurtigt som muligt, og at det fortsatte samarbejde med de sudanske myndigheder sikres, og forventer, at den sudanske regering afvæbner alt militær, herunder Janjaweed-militsen og indstiller bombningen af Darfur-regionen;

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 28. juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).

2. fordømmer enhver krænkelse af våbenhvileaftalerne, uanset af hvilken part, navnlig enhver form for vold mod civilbefolkningen og mod den humanitære bistand;
3. anmoder den sudanske regering om at samarbejde fuldt ud med FN og at gennemføre de relevante FN-resolutioner;
4. anmoder FN om at handle i overensstemmelse med doktrinen om ansvar for beskyttelse ved at sikre, at den fremtidige fælles styrke har fuldt mandat til at beskytte civile i henhold til FN-pagten;
5. anmoder EU og andre internationale aktører om at træffe passende foranstaltninger mod gerningsmænd, der overtræder våbenhvilen eller angriber civile, fredsbevarende styrker eller humanitære operationer og at træffe alle de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at bringe straffrihed til ophør;
6. anmoder EU og Den Afrikanske Union om at stå sammen i deres anstrengelser for at løse konflikten i Darfur og at prioritere en fælles fredsproces, som bør omfatte høring og repræsentation af Darfurs stammer, internt fordrevne, kvindegrupper og andre civile samfundsgrupper; anmoder det internationale samfund om at sikre, at mægling mellem Den Afrikanske Union og FN er den eneste måde, hvorpå der vil blive søgt opnået en fredelig løsning på konflikten i Darfur og at fremme en politisk dialog i Tchad og Den Centralafrikanske Republik, der inddrager de politiske oppositionsgrupper;
7. anmoder det internationale samfund om at opnå konsensus om de næste strategiske skridt, der skal tages i Darfur, at inddrage nøgleaktører som f.eks. Kina og USA heri, at oprette en kontaktgruppe, der til stadighed kan opretholde og opdatere en sådan konsensus og at lægge pres på alle oprørsbevægelser og på den sudanske regering for at indstille kampene og indlede nye fredsforhandlinger;
8. anmoder om fortsat støtte fra EU og det internationale samfund til tillidsskabende foranstaltninger som f.eks. dialog- og konsultationsprocessen Darfur-Darfur under inddragelse af alle parter i konflikten og civilsamfundet;
9. anmoder den sudanesiske folkebefrielsesbevægelse (SPLM) om at hjælpe til med at forene alle Darfurs oprørshære for at gøre det muligt for dem at deltage i de internationale forhandlinger; anmoder det internationale samfund om at lægge pres på oprørsgrupperne om at de skal forene sig, og anmoder endvidere den sudanske regering om at give oprørerne tid til at foretage en sådan omgruppering;
10. anmoder det internationale samfund, Den Afrikanske Union og FN om at følge den politiske proces, der begynder med at hjælpe de resterende oprørsgrupper til at forene sig, så de kan forhandle samlet, skabe et bedre grundlag for deres deltagelse og styrke deres forhandlingsstruktur;
11. anmoder om størst muligt samarbejde mellem Den Centralafrikanske Republik, Tchad og den sudanske regering med diplomatiske og fredelige midler for at skabe regional sikkerhed i alles interesse;
12. glæder sig over erklæringen om at fortsætte fredsprocessen (den såkaldte Tripoli-konsensus) og den politiske proces for Darfur⁽¹⁾, som indtrængende opfordrer alle parter i konflikten til »øjeblikkeligt at indstille fjendtlighederne og overholde deres forpligtelse til at bevare våbenhvilen«, advarer om, at »de, der hindrer fredsprocessen i Darfur, vil komme til at bære følgerne« og understreger »behovet for konsekvent økonomisk støtte til Den Afrikanske Unions mission i Sudan (AMIS), indtil overgangen til en fælles operation«;
13. opfordrer indtrængende den sudanske regering til at ratificere Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol og at overholde sine forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1593; anmoder de personer, der er blevet tiltalt af ICC, om at overgive sig;

⁽¹⁾ Tripoli-konsensusen er den afsluttende tekst fra et internationalt møde om Darfur, som blev holdt i Tripoli den 28.-29. april 2007, hvor FN, Den Afrikanske Union, EU, Den Arabiske Liga, Sudan, Tchad, Ægypten, Eritrea, Libyen, Kina, Frankrig, Rusland, Storbritannien, USA, Canada, Holland og Norge deltog.

14. anerkender det bidrag, som Kina har forsøgt at yde i forbindelse med indsættelse af FN's hybridstyrke; opfordrer Kina til at bruge sin indflydelse til at bygge videre på de skridt, der allerede er taget og at opfordre den sudanske regering til at genoptage vidtfavnende forhandlinger med alle oprørsstyrkerne med det formål at opnå en fredelig løsning på konflikten;
 15. anmoder også alle tredjeparter om at indstille eksporten af våben til alle parter i konflikten i regionen og at bevare respekten for menneskerettighederne og den internationale fred og sikkerhed i deres relationer med Sudan;
 16. mener, at roden til konflikten i Darfur er underudvikling og økonomisk og politisk marginalisering af regionens befolkning samt alvorlige økologiske problemer i forbindelse med klimaændringerne, f.eks. den hurtigt fremadskridende ørkendannelse, udbredte tørke og stigende mangel på vand;
 17. anmoder den sudanske regering og det internationale samfund om at gøre alt, hvad der er muligt, for at løse problemerne med underudvikling af Darfur-regionen, herunder det enorme problem med vandmangel, og at yde omfattende humanitær bistand samt bistand, der har til formål at styrke retssamfundet og befolkningens politiske og økonomiske rettigheder;
 18. opfordrer alle konfliktparterne til at afstå fra at rekruttere og anvende børnesoldater under 18 år, og opfordrer de sudanske myndigheder til at beskytte fordrevne børn, navnlig mindreårige uden ledsagere, således som det er foreskrevet i de relevante konventioner;
 19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, Sudans regering og parlament samt til FN's Sikkerhedsråd og Den Afrikanske Unions institutioner.
-

BILAG V

ÆNDRING AF FORRETNINGSORDENEN ⁽¹⁾

Nuværende tekst	Ændringsforslag
<i>Artikel 11</i> Officielle sprog 1. Forsamlingens officielle sprog er: dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk. 2. De akter, der er vedtaget af Forsamlingen, offentliggøres på de officielle sprog. De forberedende dokumenter og arbejdsdokumenterne offentliggøres i det mindste på engelsk og fransk. 3. Præsidiet kan træffe afgørelse om, hvor mange sprog der skal tolkes til under Forsamlingens plenarmøder uden for Europa-Parlamentets sædvanlige arbejdssteder.	<i>Artikel 11</i> Officielle sprog 1. Forsamlingens officielle sprog er: bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk. 2. De akter, der er vedtaget af Forsamlingen, offentliggøres på de officielle sprog. De forberedende dokumenter og arbejdsdokumenterne offentliggøres i det mindste på engelsk og fransk. 3. Præsidiet kan træffe afgørelse om, hvor mange sprog der skal tolkes til under Forsamlingens plenarmøder uden for Europa-Parlamentets sædvanlige arbejdssteder.

⁽¹⁾ Vedtaget den 28. juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).